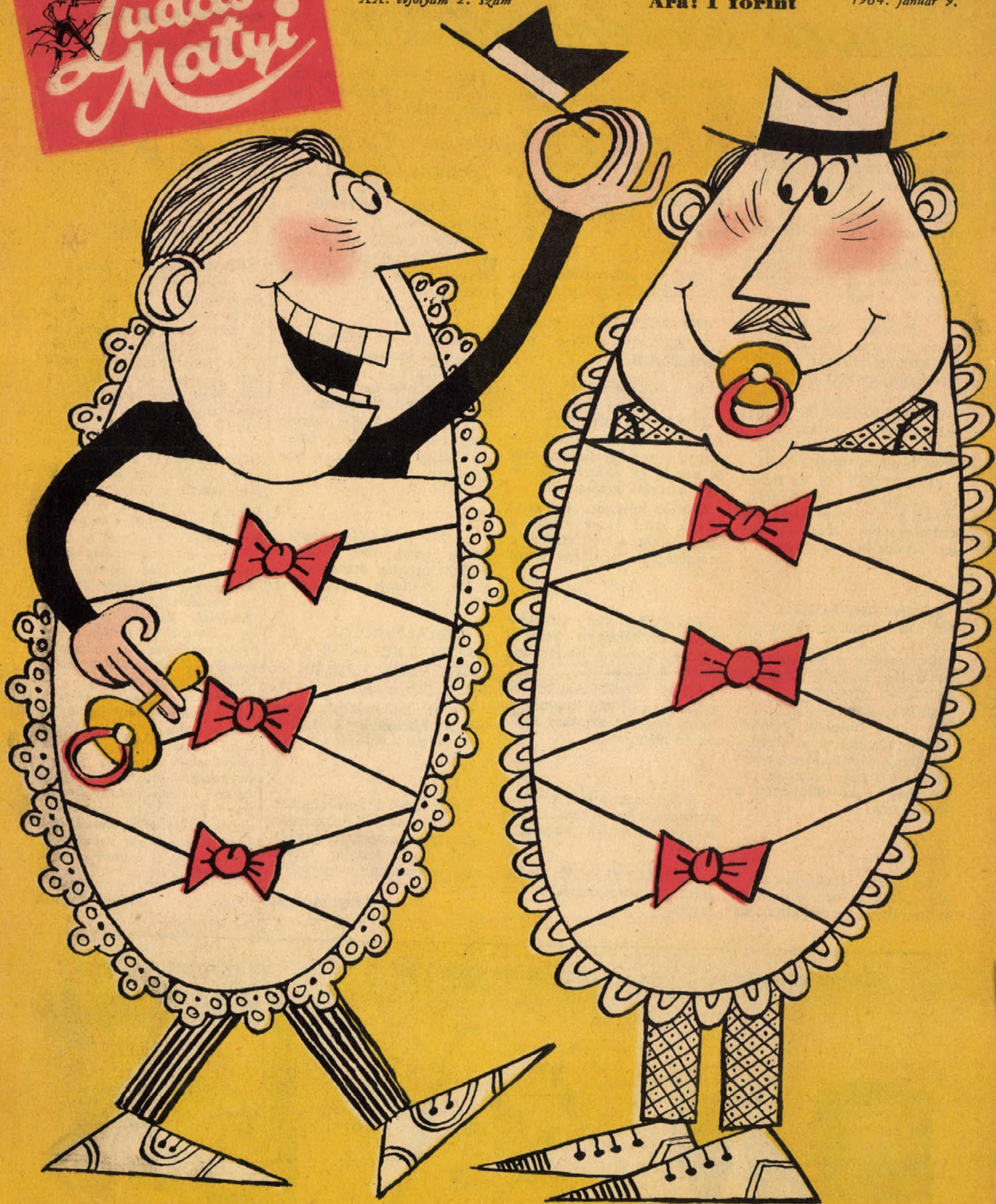
Ludas Matyi
XX. évfolyam 2. szám
Ára: 1 forint
1964. január 9.

Fülöp György rajza

ÚJ ÉV UTÁN

— *Jónapot, Kovács úr! Látom, maga is új életet kezdett!*

ÚJÉVI·körkérdésünk

Egyik hetilapunk karácsonyi számában tizenhét azonos kérdést tett fel az újságíró öt, jó házasságban élő párnak, majd a válaszok alapján összegezte a harmonikus családi élet legfőbb feltételeit.

Ezen felbuzdulva, én is nyilatkozatra kértem fel három párt, amely – ha nem is házassági kötelékben –, tartósan együtt él. Íme, a kérdések és a feleletek:

1. *Mielőtt összekerültek volna, milyen tulajdonságokat keresett jövendő partnerében, milyen volt az ideálja?*

OSZTÁLYVEZETŐ: Minimális jóindulat, parányi szaktudás, a szellemi képességek némi látszata. Semmi több.

BEOSZTOTT: Ja, ez bekerül az újságba? Hát kérem, nekem pont olyan főnök az eszményképem, mint a jelenlegi. Apám helyett apám!

*

KÖZÉRT-ELÁRUSÍTÓ: Sorból nincs pofázás, akkor beszéljen, ha kérdik, és ne bűvölje nekem a mérleget, és ne lessen a pult mögé, és ne vágjon arcokat.

VEVŐ: Két bevásárlás között olyan fennkölt gondolkodású, tapintatos, előzékeny, zenebarát és műértő személyt képzelek a pult mögé, aki néha még a köszönésemet is viszonozza.

*

KALAUZ: Mozogjon az a szerencsétlen, ne álljon meg, ne ugráljon, ne torlódjon, ne tülekedjék, adja át a helyét, igyekezzék, iparkodjék, menjen gyalog.

UTAS: Bocsánat, nem értettem jól, hogy mit is tetszett kérdezni. Ez az őrült korán csengetett, és az ajtó odacsípte a fülemet. Elhagytuk már a Keleti pályaudvart?

*

2. *Fellelte partnerében ezeket a tulajdonságokat?*

OSZTÁLYVEZETŐ: Hm.

BEOSZTOTT: Nem panaszkodhatok.

*

KÖZÉRT-ELÁRUSÍTÓ: Részben. Felőlem ugyanis ugrálhat a tag, általában oda se nézek, és akkor nem látom a ronda grimaszait.

VEVŐ: Részben. Ha eltekintek attól, hogy vizezi a tejet, becsap a mérésnél és a számolásnál, ki lehet jönni vele.

*

KALAUZ: Ne viccelődjünk, szolgálatban vagyok! Húzza beljebb a hasát, nem tudok dolgozni!

UTAS: Tessék! Amikor felszálltam, a fülem csípte oda, most, hogy le akartam szállni, az orromat.

*

3. *Megmondják-e nyíltan, őszintén, ha valami nem tetszik partnerük magatartásában?*

OSZTÁLYVEZETŐ: Feleleges, prémium-osztáskor észreveszi.

BEOSZTOTT: Könyörgöm, hát mi nem tetszene? Nekem? Benne?

*

KÖZÉRT-ELÁRUSÍTÓ: Ami a szívemen, az a számon. Így edződik, nevelődik a kedves vevő.

VEVŐ: Szóból ért a magyar! Különben mindig mócsingot vágna be hús helyett!

*

KALAUZ: Aki nálam nyíltabban és keresetlenebb szavakkal fejti ki véleményét, azt a kartársat én ingyen viszem el a végállomásig.

UTAS: Igen? No, várjon csak, hadd lépek le a kocsiról *(lelép)*. Hogy az a magasságos . . .

*

4. *Mi a legfőbb kapocs, közös gond, ami összefűzi önöket minden átmeneti viszály, esetleges nézeteltérés ellenére?*

OSZTÁLYVEZETŐ, BEOSZTOTT, KÖZÉRT-ELÁRUSÍTÓ, VEVŐ, KALAUZ és UTAS *(kórusban)*:

– Az fáj nekünk, hogy nincs biztosítva a szélsőutánpótlás a válogatottban!

*

Sommázva a tanulságokat: a színvonalas társadalmi együttélés érdekében vigyázzunk, hogy mindig legyen valami probléma a focival!

Kürti András

Ludas Matyi EMLÉKKÖNYVÉBE

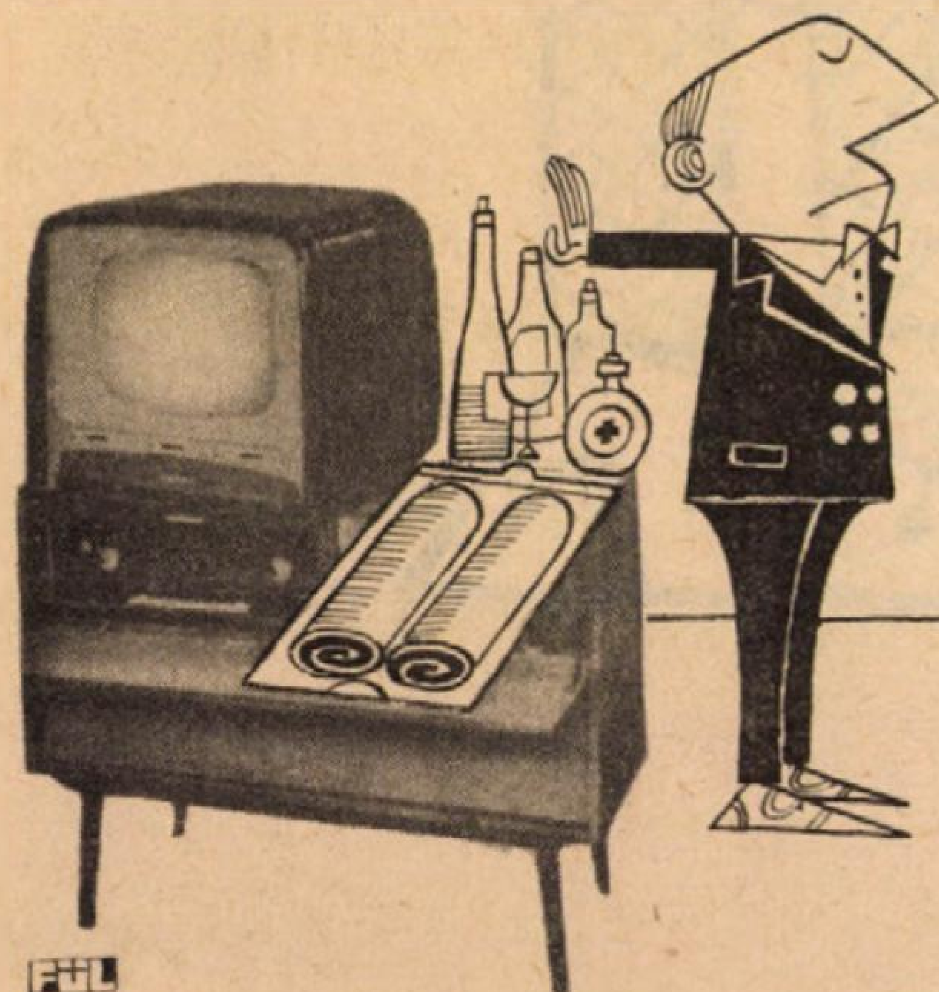

A Wartburgom szervizben volt, ezért egy kollégám kocsiján mentem a Televízióba. Az Attila utcán haladtunk az Alagút felé, amikor a színházunk egyik fiatal színésznőjét pillantottuk meg. Barátom megállította az autót és megkérdezte tőle, hogy hová megy. A mi utunk is arra vitt, felvettük a kocsiba. Alig mentünk száz métert, egy rendőr megállította a kocsit: „Nem ég a lámpája" – szólt rá barátomra, aki azonnal meggyújtotta a lámpát és elnézést kért a rendőrtől. A rendőr megcsóválta a fejét s mogorván így szólt: „Az indexet se tette ki! Most mit csináljak magával?" Színész kollégám vérmes ember, mérges lett és ingerült hangon mondta: „Mi az, hogy mit csináljon!? Kikérem magamnak ezt a hangot!" A rendőr erre a betétlapot kérte, ő benyúlt a zsebébe, de nem találta benne. Otthon felejtette . . .

Ebben a pillanatban megszólalt a mellettem ülő kis kollegina, igazolva azt a bölcsességet, hogy sohasem szabad senkit megvédeni, mert az mindig megbosszulja magát: „Biztos úr, kérem – mondta szelíd hangon –, ne vegye szigorúan a dolgot. Legyen tekintettel arra, hogy a művész úr mindig nagyon ideges és izgatott lesz, ha egy kicsit ivott . . ."

Feleki Kamill

Teljes csömör

– Egyik sem kell . . .

Optimista szemlélet

– Milyen jó, hogy fafűtéses kályhánk van . . .

Szórakozott huligán

– Vajon hol láttam én már ilyet?

Az esztéta

Amikor az evolúció során két pithecantropus kiegyenesedett, megfigyelhető volt, hogy egyikük jobban egyenesedett ki, mint a másik. Láthatóan egyikük sem firtatta, hogy vajon egy óriási majomfajta kihalófélben levő egyede, vagy a diadalmas emberiség őse? Egyikküknek sem jutott eszébe, hogy szerényen, de határozottan jelentse ki: „Hiányzó láncszem vagyok, instállom!"

Ehelyett a kiegyenesedés élménye töltötte el egész valójukat. De, mint mondottam, az egyik magasabbra emelte a fejét, mint a másik. Sőt, ha pontosak akarunk lenni, az orrát is magasabban tartotta, mint egyszerűbb arckifejezésű, bozontosabb társa. Az egy kicsit még mindig meggörnyedten állt, egyenesebben ugyan, mint valaha, de némileg bizonytalanul. Fürkészve nézett jobbra-balra, majd egy faágat vett a kezébe és kapirgálni kezdett vele a földön.

– Mit csinálsz? – kérdezte társa, a Magas.

– Nem tudom ... – mondta a Görnyedt bizonytalan hangon.

– De mégis! – szólt erélyesen a Magas. – Nem vagyunk már oktalan állatok, magatartásunkat mától kezdve a tudatosság jellemzi. Az az idő elmúlt, amikor életünk egyszerű ösztönélet volt. Szóval több emberséget, barátom!

A Görnyedt tűnődő arcot vágott.

– Nem tudom ... Olyan csodálatos minden. Amerre ellátok, mindenütt van valami, és most látom, milyen szép. Minden mozog és tevékeny. Látod ezeket a fákat? Fölfelé ágaskodnak, hogy melegedjenek. Nézd ezt a levelet, milyen szép! Nem tudom, de sírni tudnék ...

– Mitől? – kérdezte a Magas. – Senki nem sír ok nélkül. El kell felednünk egykori műveletlenségünket. A világ jelenségei ok és okozati összefüggésben állnak egymással. Miért sírsz?

A Görnyedt megint csak vállat vont.

– Nem tudom ... olyan nehéz lett a szívem ... Itt mászik valami, ott repül valami, itt virágzik valami, ott hullámzik valami. Miért olyan szép, félelmetes és megrázó? Hol vagyunk? És miért? És hogyan? Mi van bennem és mi van körülöttem?

Újra kapargatott a faággal. Különféle görbe vonalak váltak láthatóvá a faág nyomán.

– Mit csinálsz? – kérdezte a Magas.

– Nem tudom ... Úgy érzem, valamivel válaszolnom kell erre a sok érdekes jelenségre. Tudod, az emberben támad valami, amikor hunyorgatva néz valami fényeset, megijed valami borzasztótól, vagy meghatódik valami szomorúságon. A karom elkezd remegni és anélkül, hogy tulajdonképpen akarnám, kaparom ezzel az ággal a földet. Nem is tudom, hogy fejezzem ki magamat. Írok, talán ez a helyes kifejezés.

– Mit? – kérdezte a Magas.

– Nem tudom ... Csak valahogyan úgy érzem, hogy amit itt a földre karcolok, az valamilyen összefüggésben áll a fákkal, a széllel, az állatokkal, velünk. Nem fa, nem szél, nem állat, de mégis valamilyen alkotás. Az enyém. Én csinálom. Csak az biztos, hogy meg kell csinálnom.

– És mi lesz benne? – kérdezte a Magas.

– Nem tudom ...

A Magas jóindulatú fölénnyel megveregette a Görnyedt vállát:

– Csak csináld meg, majd én megmondom!

Így kezdődött az irodalomtudomány.

Feleki László

Utazási láz

Toncz Tibor rajza

– Augusztusban utazom Visegrádra . . .

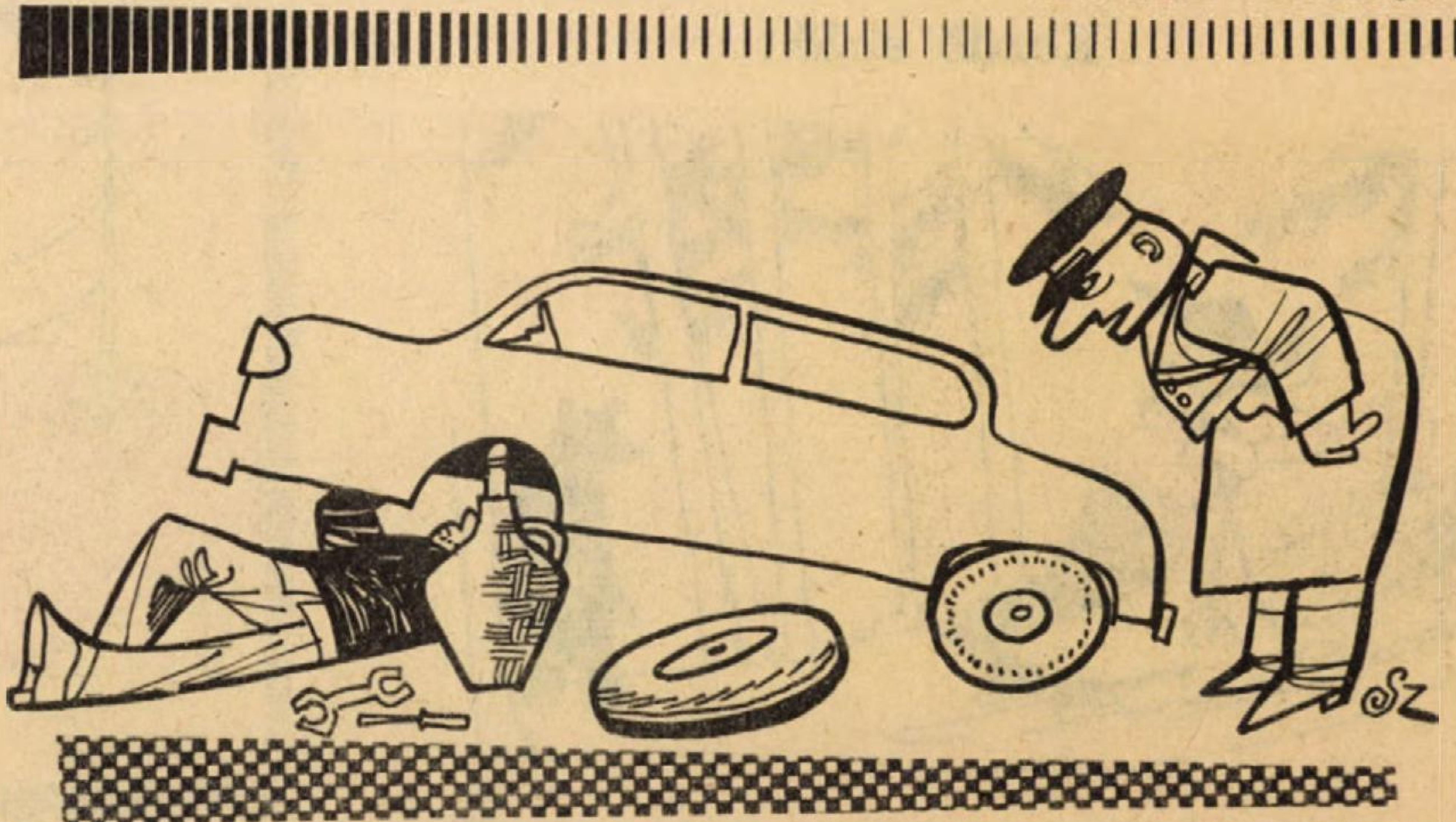
Új francia érdemrend

Az angol újságok egy cseppet sem titkolják De Gaulle-ellenes beállítottságukat az egykori emigráns tábornoknak angolellenes magatartása miatt, amelyet a Közös Piac ügyében tanúsított.

Most megírják róla, hogy a francia államfő új érdemrendet alapított. Az első ember, akit az új érdemrenddel kitüntettek — De Gaulle elnök volt. Ami természetes is, elvégre elsősorban az államfő ismeri alattvalóit, s tudja, ki mit érdemel.

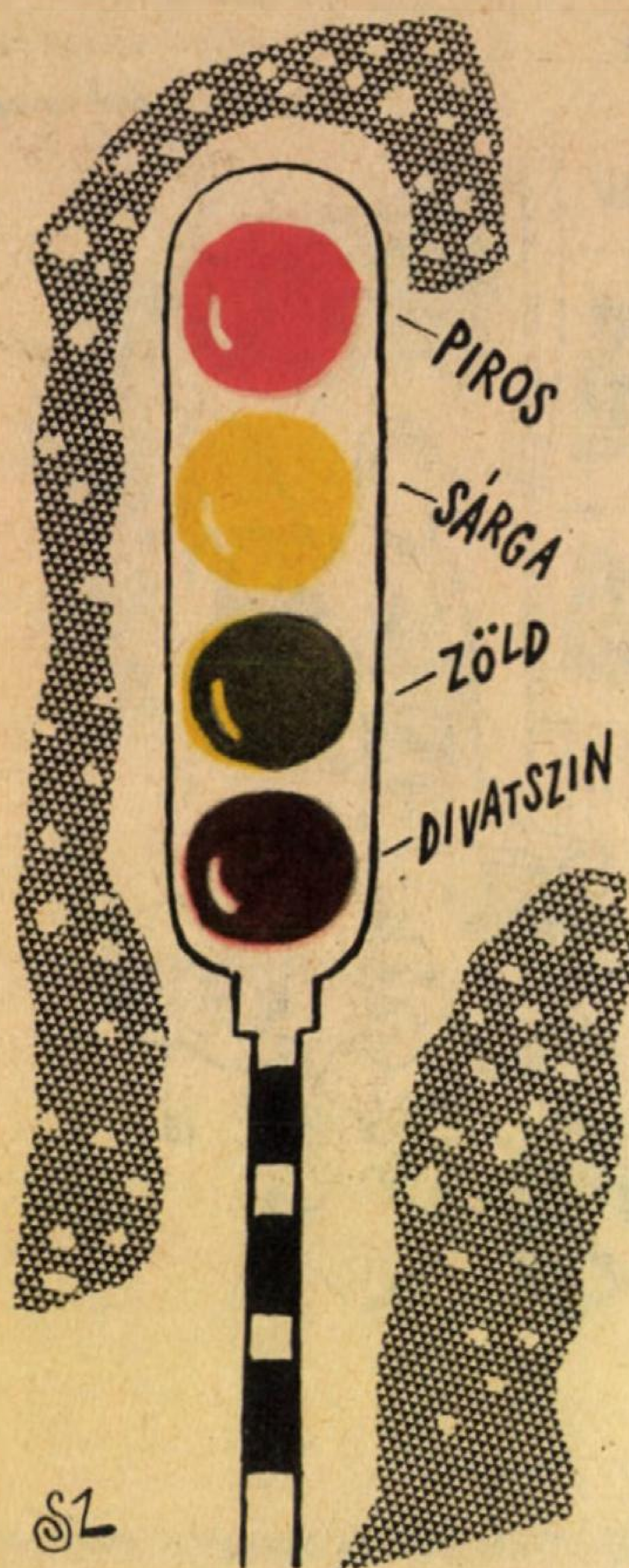
Gyanús

Szűr-Szabó József rajza

– Biztos, hogy maga józan?!

Precíz közlekedési lámpa

Egy mai témájú könyv...

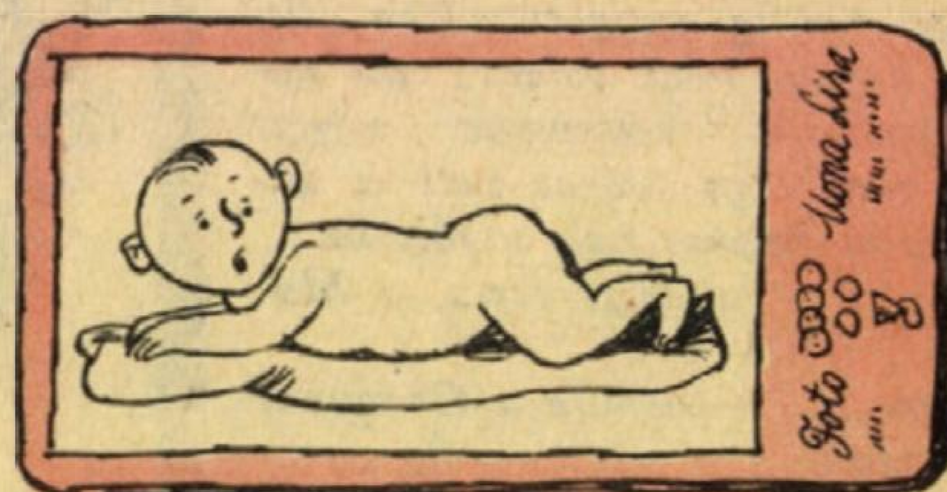

– Maguknál még mindig ez a rongyos, régi telefonkönyv van kitéve?
– Nevetni fog, ez már az új!

Fényképalbum

Régóta figyelem az elnökök magánéletét. Ott vagyok gyermekágyuknál, látom őket felcseperedni, midőn dajkájuk napernyőt tart a hathengeres gyermekkocsi fölé, majd egyetemi diáktársaikkal ülnek a sanremói mólón, továbbá luxusyachtot vezetnek belekacagva a floridai napsütésbe, farmjuk legszebb bikáját szelídítik éppen, odább pedig a Capitolium lépcsőin mosolyognak felfelé, közben és mellékesen megírnak egy Goncourt-díjas regényt, hat kötetben arról, hogyan kelt át Hannibál az Alpokon.

Mindezt látom, a nagy külföldi magazinok lapjain, minden negyedik esztendőben. Most is forgatom szenzációéhes lelkem gyönyörűségére a legújabb elnök életét képekben. Visszafelé, anyukáig, apukáig. Arcukon titokzatos derengés, a nagypapa a falról mosolyog: elnök lesz az én kis unokám. Mindenkinek az arcáról sugárzik a hit, a remény és a szeretet. Kézfogások, öntudattal: barátom, úgy fogd meg, hogy ezzel én még kinevezek. Tapsoló emberek, ő parafasisakban, valahol délen, úgy nyár elején. Minden kép a magazinoknak készült, csak mi még nem tudtunk róla. De valahol, valakik már jóelőre számontartanak minden elnököt, folyton készülnek, beteszik a képeket az archívumba, jól jönnek még ezek, csak nyugi, ki kell várni. Addig is csupa olyan tettet kell végrehajtani, amiből kiviláglik, hogy eleve elrendeltetett és már jön, akinek jönni kell. A család kertiszékekben ül, narancsfák hullajtják föléjük termésüket, a fehér kastélyig szaladó pázsiton a távolban egy kertész nyírja a füvet. Jobbra rózsalugas, balra fent a szuffitáknál bárányfelhők. Az asztalon dzsem, kaviár, homár, sügér, ananász, apanász. Was gut und teuer.

Előveszem a fényképalbumot, az enyémet. Hadd lám, mit lehet kihozni belőle. Apám képe nem elég nyomdaérett, homályos, szemén látszik, hogy az élettől nem vár semmi különösebbet, a fiától pláne. Anya: balsarkában pecsét, Magyar Államvasutak. Egy régi tisztviselő-igazolványból szedtem ki, vidéki fényképész mellékes alkotása. Hasonfekszem egy asztalon, mondhatnám ruhátlanul, mozdulataimban semmi méltóság. Sóhajtok: na, nézzük tovább. Teknő az eresz alatt, nincs Florida, nincs Sanremo, csak legyek a falon. Naturalista felvétel. Gimnazista kép, háttérben fényfoltokkal, előtérben velem, egy könyvet tartok a kezemben, a fényképész adta, én elvettem. Érettségi tabló: nyakamon lötyög a szmoking fazonja, az egész osztály ugyanazt húzta fel, a kölcsönzőből vettük. Énistenem, jóistenem...

Kirándulás: nyolcan egy kupacban, dacosan nézünk bele a lencsébe, se Cadillac, se golfütő. Már ideges vagyok: hát lehet így fényképezni az embert? Gyorsan lapozok az albumban. Menyasszony, feleség, gyerek, utóbbi kocsival. Rottenbiller utca, Vackor köz, továbbá Szép Ilonka és Búsuló Juhász. Nyaralás: palotási szép napok. Anyósnál, farmja nincs. Bika sincs. Kertész, az van, a sógornőm, de pázsit nélkül.

Leteszem az albumot.

Ezennel tisztelettel bejelentem, hogy nem pályázom az elnöki tisztségre. Nincs hozzá képem.

Marthy Barna

Kezdő síelő

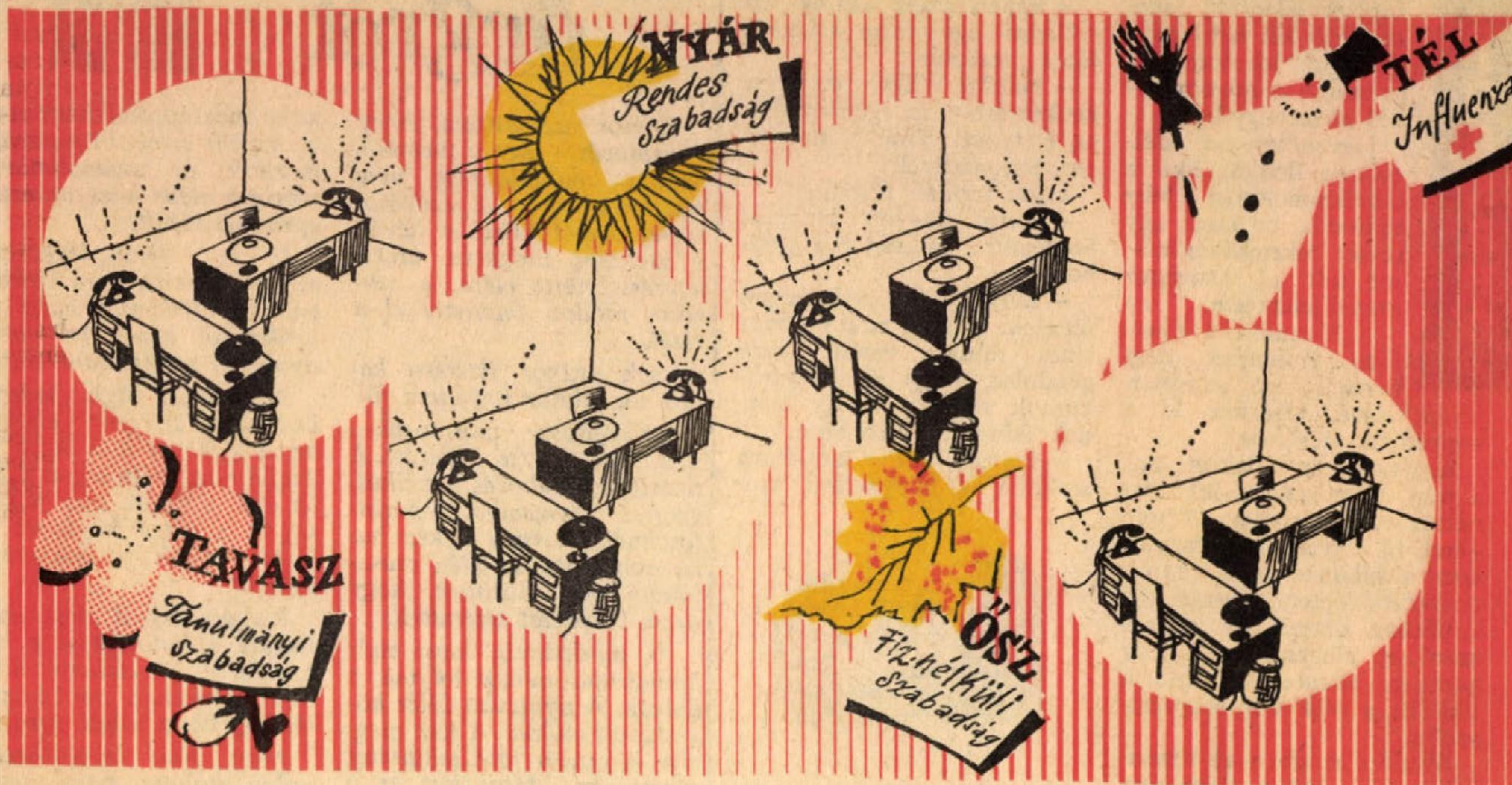
Lecke megállásból

Ünnep után

Évi gondok

Szűr-Szabó József rajza

VLAGYIMIR FEDOROV:

Apró versek

Középszerűség és felelősség

Ha, kiskomám, nincs tehetséged,
– bár ez kissé elképesztő –,
akad komoly lehetőséged:
lehetsz felelős szerkesztő.

A limonádé-írók

Szegények, hogy kotyvasztanak,
alkotnak annyi ósdi csinnal.
Elkeverik a jó cukrot
diabétikus szaharinnal.

A könnyűszárnyú

Hiába szállsz, nem szállsz magasra!
Dobd el azt a sok vacakot!
A lírádtól nem estem hasra:
versedben érzem a pocakod.

Amit örökbe hagytál

Az utókor ezért
nem emel süveget.
Nem művet hagytál hátra, –
üres pálinkás üveget.

Oroszból fordította:

Pogonyi Antal

Nicosiai helyzetkép

Gerő Sándor rajza

– Rázzátok csak! . . .

A JÓAKARÓ

Ezen a téli délelőttön hirtelen kisütött a nap és a meteorológiai intézet jelentése szerint egy-két napi enyhe időre lehetett számítani. A mínusz négyből plusz négy lett.

Ugyanezen a délelőttön Ilonka, aki a bérelszámolóban a bért számolja, de ideje egy részét feketekávéfőzéssel tölti el, szomorú arccal jelentette:

– Elromlott a kávéfőző. Holnapra megjavítják, ma azonban nincs kávé. Ugorjon le a szemközti presszóba.

Kinéztem az ablakon. Süt a nap, nem veszem fel dögnehéz télikabátomat. (Tripla vatelin.) Nyakamra csavartam a sálamat és a páternoszterbe léptem. Azután kiskabátban siettem az utcára azzal az elhatározással, hogy gyorsan átszaladok a másik oldalra, a Mákvirág eszpresszóba.

Mielőtt azonban az úttestre léptem volna, Kemenesi megállított:

– Megbolondultál? Kiskabátban az utcára? Tüdőgyulladást akarsz kapni?

– Nem akarok. Szervusz.

Ott akartam hagyni, de a tervemnek fizikai akadálya volt. Kemenesi ugyanis megfogta a zakóm gombját, és így folytatta:

– Nem szabad könnyelműnek lenni! Ez a csalóka időjárás a legveszélyesebb. Volt nálunk egy Fonyóka nevű kartárs. Az is kiskabátban ment ki az utcára. A múlt héten temettük.

Most már fázni kezdtem. Fonyóka kartárs esete is megijesztett.

– Ereszd el a gombomat – mondtam dühösen.

Megsértődött:

– Az ember jót akar, és tessék, ez a hála! Értsd meg, nemcsak tüdőgyulladást kaphatsz. Gondolj a vesédre.

– Éppen azért akarok átszaladni egy forró feketére ide a presszóba!

– Nahát! Egy dupláért kockáztatod az egészségedet, az életedet! Tudod, mi történt Szepezdivel?

Egyre jobban fáztam.

– Nem vagyok kíváncsi Szepezdire. Engedd el a gombomat!

– Kérlek, én csak téged féltelek. És még csak pulóver sincs rajtad. Persze, arra gondolsz, hogy az antibiotikumok mindig csodát tesznek. Fonyóka is azt hitte.

– Igazad van – mondtam szelíden –, könnyelmű voltam, de most már engedj át ide a másik oldalra. Szervusz!

– Legalább azt ígérd meg, hogy rögtön beveszel két kalmopirint és délben újra kettőt. Nem ártana egy germicid sem. Azután...

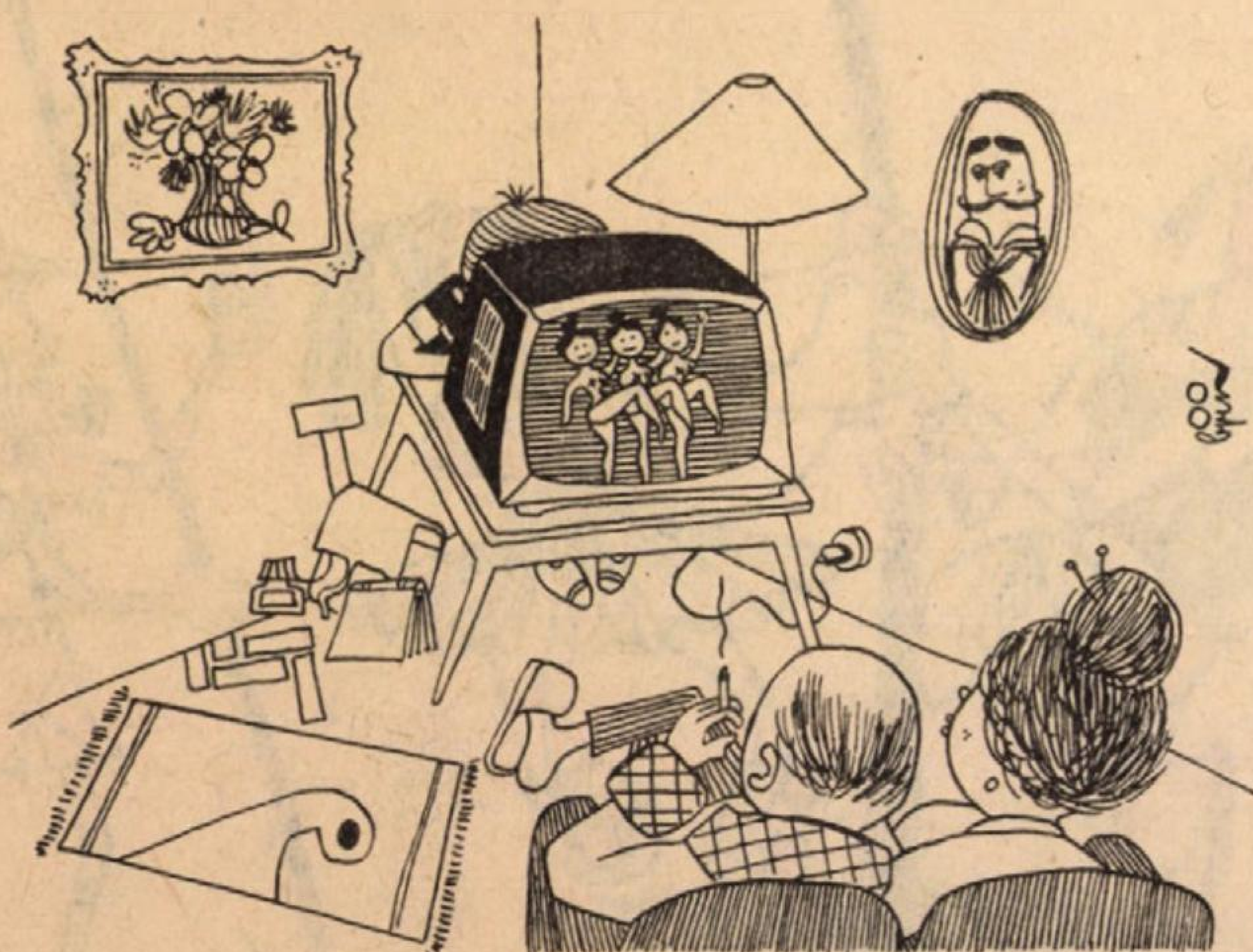
Nem hallgattam tovább. Kirántottam magam a kezéből – zakóm gombja Kemenesi markában maradt –, és elfutottam. Az eszpresszóban dideregve, és tüsszögve ittam meg a kávémat, közben azt lestem, nem jön-e utánam a jóakaróm.

Másnap negyven fokos lázzal feküdtem otthon, amikor Kemenesi nyitotta rám az ajtót. Diadalmasan kiáltotta:

– Ugye, megmondtam?!

Palásti László

Hol írjon leckét a gyerek?

az őrgróf

Először azt hittem, hogy átlagpincér – egy a tucatból. Semmi rendelleneset nem észleltem rajta. A szokásos késlekedéssel hozta a kávét, a szokásos mogorva arckifejezéssel tette elém, a szokásos módon felejtette el a vizet.

Csak amikor fizetésre került sor, akkor figyeltem föl.

– Négyhúsz – mormogta –, miközben átvette a százast. A tizeseket habozás nélkül, gyorsan visszaadta. A forintosoknál lelassult a kéz határozott mozgása. Eléje csúsztattam egy forintost, hogy tiszta helyzetet teremtsek.

Az aprópénzig most már fennakadás nélkül folytak a dolgok. A nyolcvan fillér következett volna. A kéz megállt. A pincér futó tekintetet vetett rám. Most jött az a pillanat, amikor könnyedén legyintenem kellett volna. Nem legyintettem, hanem várakozón tekintettem rá.

Pillanatnyi feszült csönd. Kínos megütközést tükröztek vonásai. Megdöbbentette kicsinyességem.

Szégyenkező, de konok dac ébredt bennem: csak azért is! Legalább egyszer az életben nem engedem, hogy kibabráljanak velem!

Tekintetünk, mint két kardpenge keresztezte egymást. Ellenfelem finnyás arckifejezéssel kotorászni kezdett tárcájában. Látszott rajta, mennyire idegen tőle piszlicsáré viselkedésem.

Felébredt az érdeklődésem: vajh ki lehet ő, és mely elefántcsonttoronyban van hazája, hogy ennyire távol állnak tőle az élet apró kicsinyességei? Ahogy merőn fürkésztem a nemes utálkozásban égő arcvonásokat, világosság gyúlt agyamban: minden bizonnyal nagyon magas helyen ringott a bölcsője... báró ő... gróf... nem, nem, őrgróf... Richárd, az őrgróf!

Amikor a gótikus várkastélyban megpillantotta a napvilágot, Vladimir őrgróf a várományos születésének örömére számlálatlan aranyapró maravédit szórt az egyszerű nép közé. És később, amidőn a csecsemő Richárd őrgróf legény-őrgróffá serdült, folytatta atyja tisztes hagyományait.

Ahogy büszke paripáján végigszáguldott végtelen hitbizományán, az alattvalók apraja-nagyja kézcsókra járult elibé. Richárd őrgróf szilaj mozdulattal hátravetette őrgrófi fejét, briftasnijába markolt és számlálatlanul szórta a plebs közé az ezüstapró maravédit.

És egy ilyen légkörben, arany- és ezüst apró szórásában nevelkedett büszke őrgrófsarjtól kérek én vissza nyolcvan nikkelmaravédit?

A plebejus gőgje éledezett bennem: hát igen! Változtak az idők, kegyelmes őrgróf úr! Tudja meg méltóságod is, mi az élet! Tanulja meg fényességed is, hogy kicsinyes filléres gondok is léteznek e földön!

Richárd őrgróf most abbahagyta a kotorászást a briftasnijában. Végtelenül előkelő, nagyvonalú mozdulattal jelezte, hogy nincs aprója.

Most, most legyinthettem volna utoljára, hogy ugyan, szóra sem érdemes! Nem legyintettem: a plebejus büszkeség lázadt föl bennem: jöjjön hát a nyílt forradalom, ha osztályharc – ám legyen osztályharc, föl a barrikádra!

Fölényes és utálkozó gesztussal adta tudtomra Richárd, az őrgróf, hogy majd hozza a nyolcvanat.

Ide-oda cikázott. Megszűntem létezni számára. Amikor épp nem akadt dolga, álmodozó arckifejezéssel a műanyag oszlopnak támaszkodott. Minden bizonnyal az ősi kastély karrarai márványoszlopain merengett.

Hát nem, őrgróf úr! Nem hátrálok! Szeretlek, de megtörlek! Köhintettem. Többször is. Kényszerítettem, hogy odanézzen. Nem sütöttem le pillantásomat megvető tekintete elől. Utóvégre mi találtuk föl a gőzgépet, a centrifugát, a penicillint és a málnaszörpöt. Vonakodva, lassan az asztalhoz lépett és utálkozó mozdulattal elém vetette a maravédiket.

Győztem.

Ám csak gondoltam. Megszámoltam a nikkelmaravédiket. Nem nyolcvanan voltak, csupán ötvenen.

Kertész Magda

ÉN IS TUDOK REJTENI!

A keresztrejtvény szerkesztők néha próbára teszik az idegeinket. A csalafinta definíciókra gondolok. Mi lehet például az, hogy „visszaüt"? Pofoz? Bunyóz? Csap? Egyik se. Visszaüt, az nem más, mint „tü", tudniillik „üt", visszafelé olvasva. Ugyanígy „ital keverve", az nem turmix, hanem „tlia". „Végnélküli harc" pedig nem háború, hanem „har". Hasonlóképpen „kegyetlen kegyelem", az „elem", valamint „kifordított ruha" annyit jelent, hogy „ahur" és így tovább.

Eleinte azt hittem, ezeket a keresztrejtvény szerkesztők azért ötlik ki, hogy nehezebb legyen a rejtvényt kitalálni. Most már tudom: azért, hogy könnyebb legyen a rejtvényt megszerkeszteni. Hogy honnan tudom? Onnan, hogy én is megpróbálkoztam keresztrejtvény szerkesztéssel. Azóta tudom, hogy ha például az embernek kijön a négy üres kockára valami értelmetlenség, nem kell kétségbeesni. Minden zagyvaságban van valami értelem, csak rá kell jönni. Sikerült is összeeszkábálnom egy olyan takaros kis keresztrejtvényt, hogy na! Tessék elolvasni a definíciókat!

TKND tökinda mássalhangzói, vagy Tótkomlósi Kisiparosok Nemzeti Dalárdája.

ZIR ételalapanyag (Hehehe, mert zsír „s" nélkül... Jó, mi?)

MKU Mányoki Kovács Ubul.
TRZXWQLIUTZVQ gesztenyepüré szomáli nyelven.

AAAEAAE majdnem egyforma magánhangzók.

POT Jóna...

JON ...apot!

PCI félig sikerült tüsszentés.

RETIKÜ csaknem női táska (Mit szólnak hozzá, ez majdnem kijött?)

JA Ég a napmelegtől a kopár szik sar..; vagy igen németül.

KÁTŐNÁ megvesszőzött harcos.

PÓK has is lehet ilyen.

SZEREWXQ elrontott szerelem.
KEKEG kecske teszi, ha selypít.

Az észrevételeket kérem az alábbi címre beküldeni:

Ykzcábovon Rodnás
(kifordítva)

Az érdekeltek hozzászólnak

„Frocli fecni" című bírálatukra közöljük: A sárbogárdi üzemünk vezetőjét utasítottuk, hogy az ételeket mindenkor megfelelő nagyságú papírszalvétával szolgálják fel.

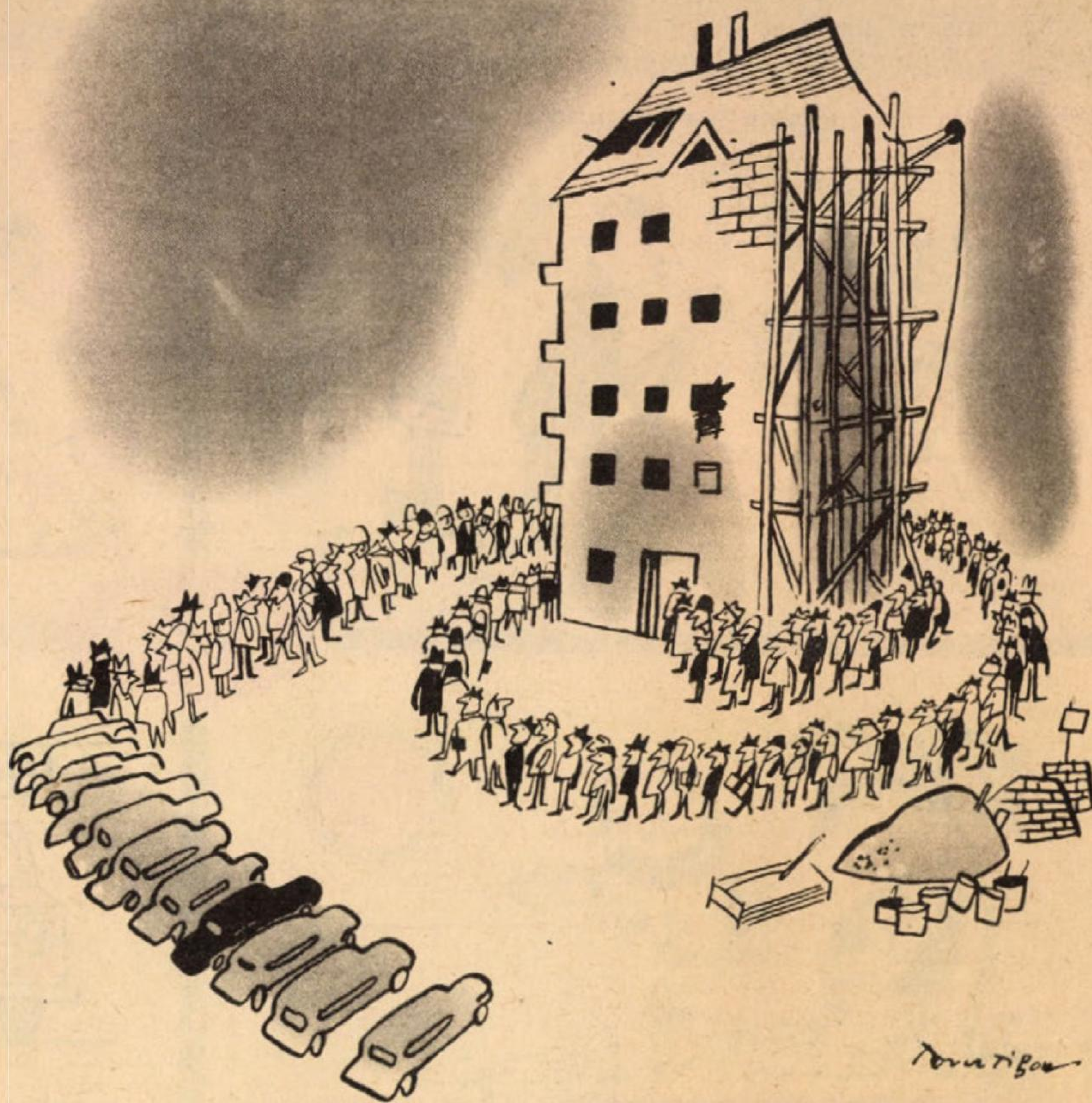
MÁV Utasellátó ÜV
Dr. Harsányi Zoltánné
igazgató

„Utcatábla, vagy totószelvény?" című cikkükben foglaltak alapján az utcatáblákat a jövőben helyes névmegjelöléssel kicseréltetjük.

VII. ker. Tan. VB

Tatarozás

Toncz Tibor rajza

Megérkezett az átvételi bizottság...

KOPRODUKÁLUNK

Bányász-sztrájk és csendőr-sortűz,
tőkésné csal, férj acsarog,
szatócs nőcsábász-sportot űz
– játsszák franciák s magyarok.

Koprodukciós film. Nosza,
működjék a kollektiv ész!
A franciáktól van Zola,
magyaroktól néhány színész.

S ha az építészetnél jó
az előregyártott elem,
másutt is megfelel – ergó
vegyük elő a filmeken!

Bicskázás, sortűz a népre...
Jó az, ami egyszer bevált
nemrég. Emlékszünk e képre,
mikor m e g ö l t e k e g y l e á n y t.

Szép muzsika szól, de milyen
ismerős ez! Mi a fene –
V i r á g o s k e r t a z é n s z í v e m –
csak nem abból van e zene?

S a franciák is „átvesznek":
N y o m o r u l t a k-ból G e r m i n á l –
két régiből egy új, nesztek!
Nos, ez is jobb a semminál.

Radó György

Végre gyártunk női csizmát

ntek Genovéva
ombat Leona 19 Vasárnap Sára

2 Vasárnap Karolin 18 Kedd Simon
3 Hétfő Balázs 19 Szerda Zsuzsanna

KIMERÜLT AZ ANÓDTELEP

INDUL AZ IDEGENFORGALOM

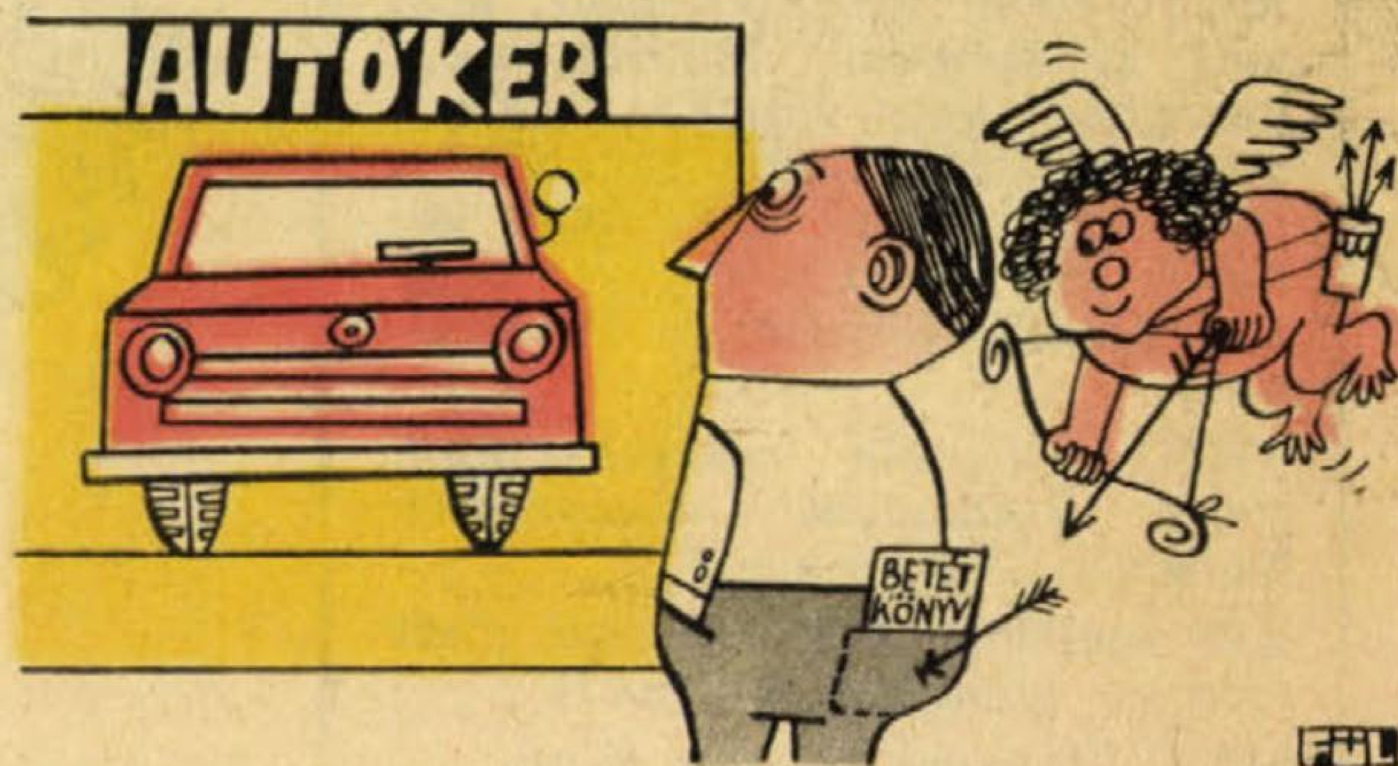

TAVASZ

– Mariska, én nekivágok! Kezdődik odahaza a focibajnokság . . .

SZERELEM

Frida 23 Szombat Dezső

6 Szombat Norbert

21 Vasárnap Alajos

– Csak legyen bent hely! . . .

SZENES EMBEREK ÖRÖME

– Úgy látom, most már nekünk is leesik valami . . .

ŐSZ

A HIVATAL FELKÉSZÜL A TÉLRE

Lesz elég hamu a felszóráshoz

– Olympiai aranyérmet vámmentesen be lehet hozni, kérem!

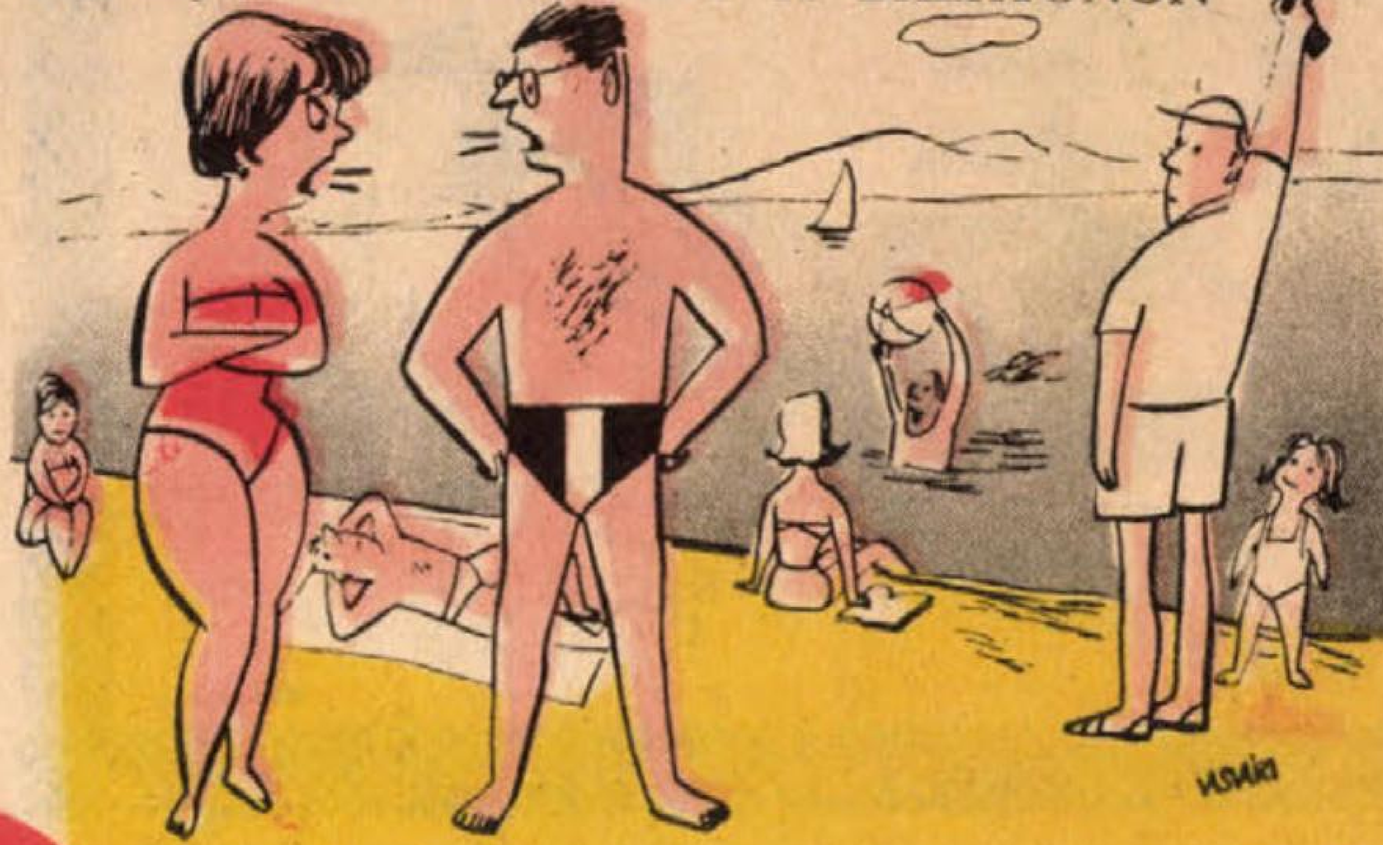
9 Péntek Dénes

3 Kedd Kornélia 19 Csütörtök József
4 Szerda Kázmér 20 Péntek Hubert

3 Péntek Rikárd 18 Szombat Ilma
4 Szombat Felsz.ünn.

– Maga mit csinál?
– Kivágom a fele Jonathán-almafát és ládát készitek belőle, hogy legyen mibe tennem az őszi almatermést.

VIHARJELZŐ SZOLGÁLAT A BALATONON

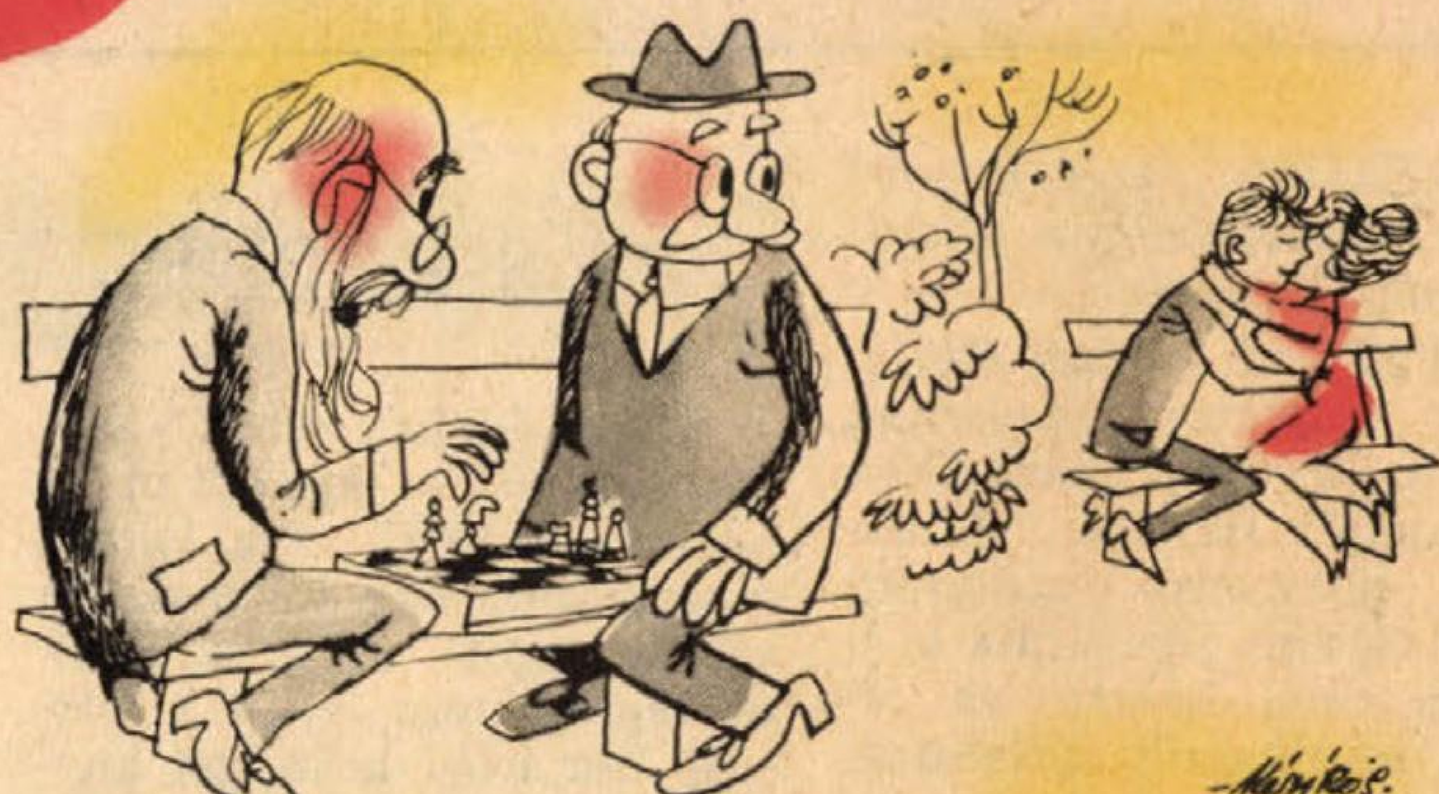
Emma
Tivadar
Konrád
Csilla
Béla
György
Márk

Ervin
Arisztid
Valéria
Péter
Katalin

NYÁR

– Hát maguk mit csinálnak itt?
– Tavaly ősszel túlóráztunk és most csúsztatunk...

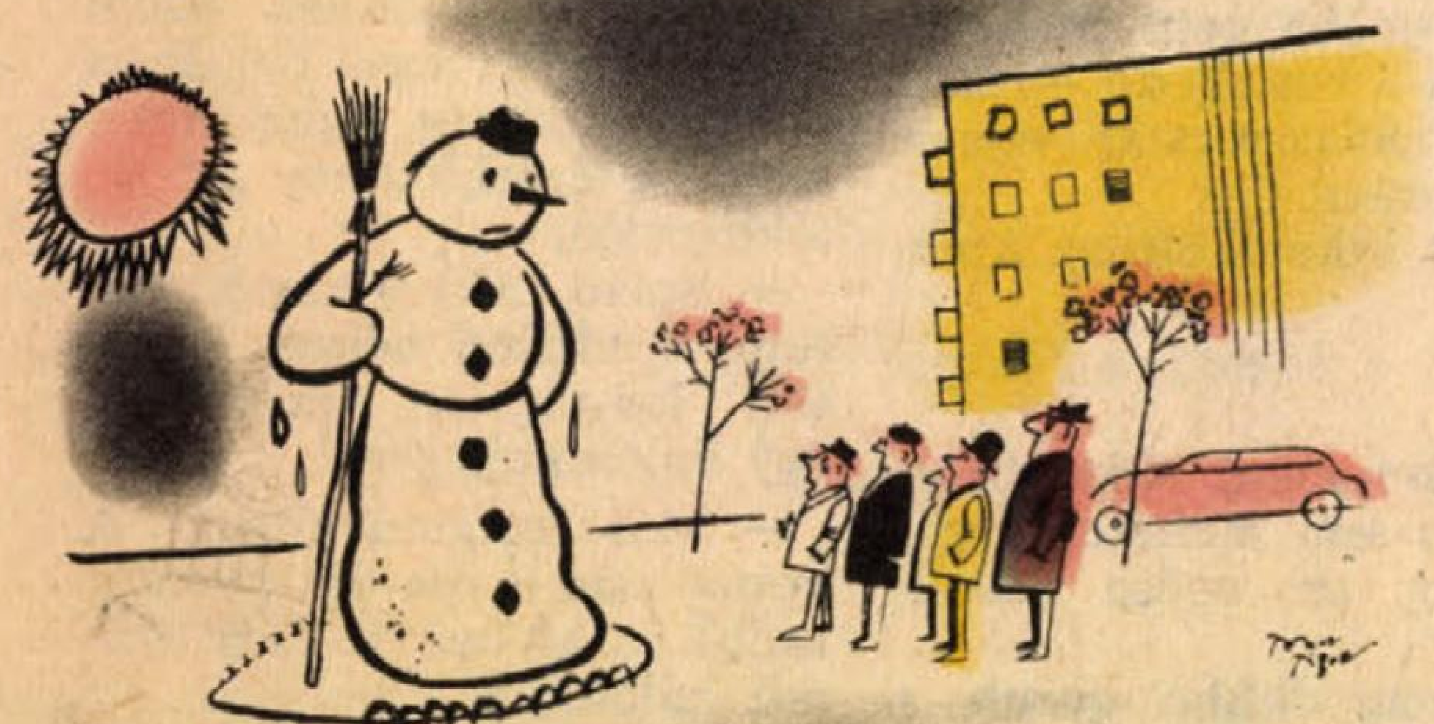

– Érdekes, hogy még mindig nem unták meg.

Ábrahám
Jácint
Ilona
Huba
Alkotmány
Sámuel
Menyhért

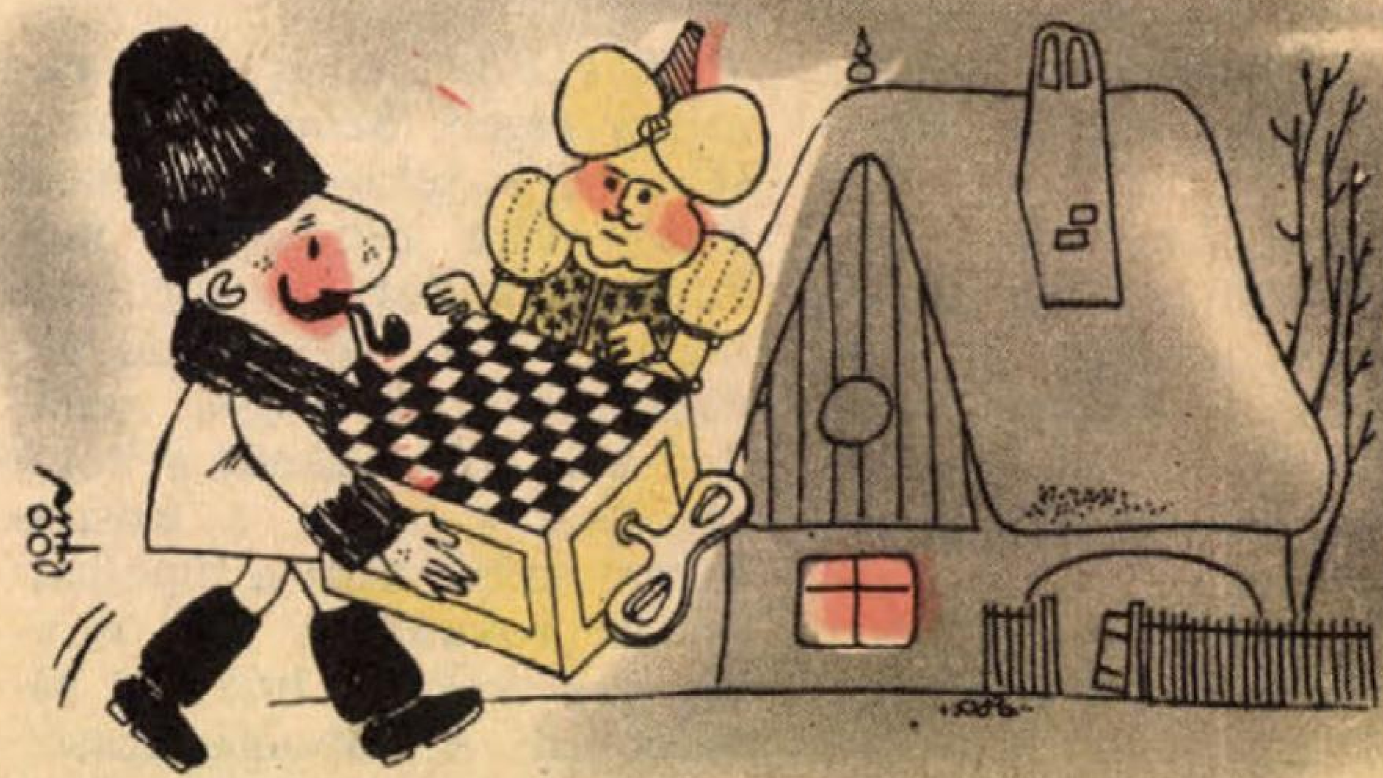
6 Hétfő Csaba 22 Szerda Magdolna

6 Csütörtök Berta 22 Szombat

ÁTVÉTELI BIZOTTSÁG

– Nem vesszük át! Erősen pesszimista mű!...

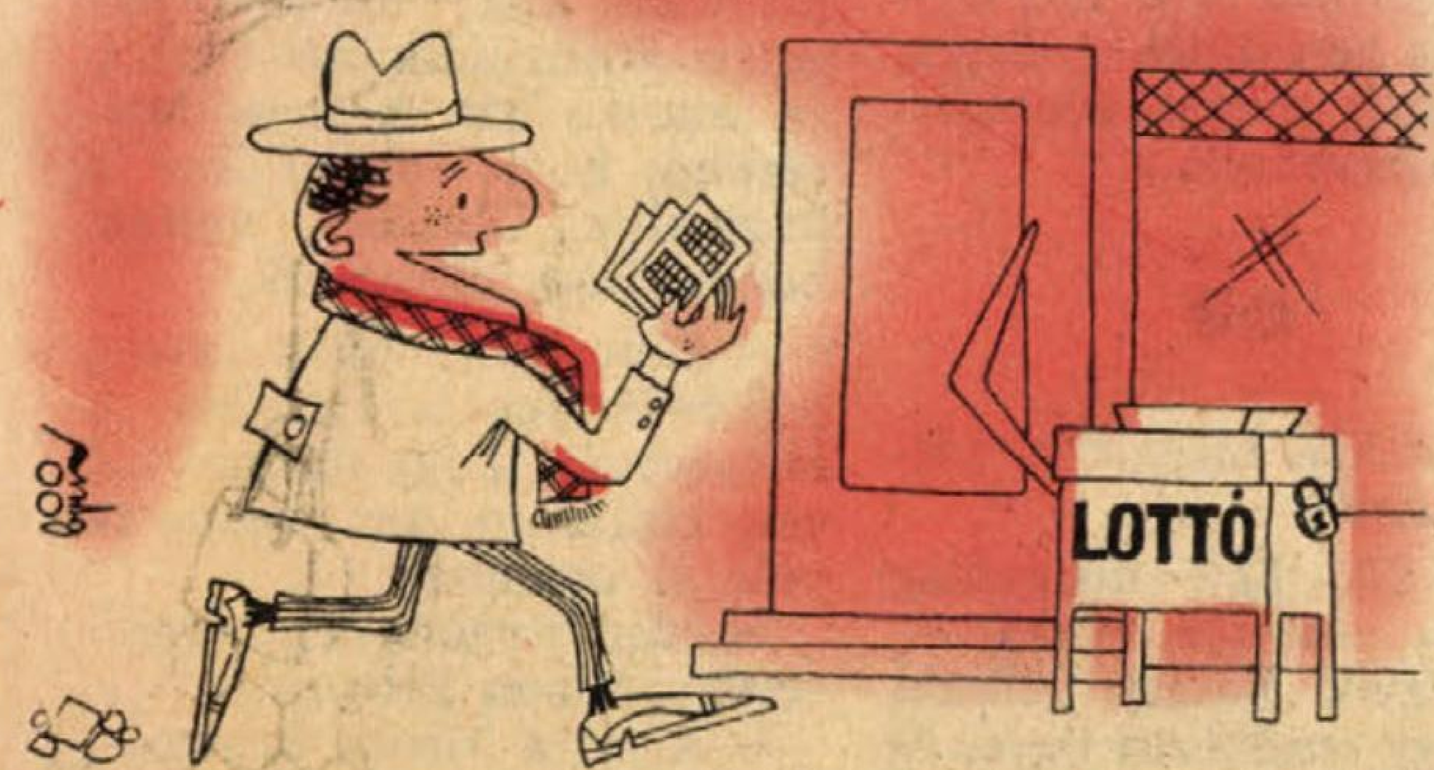

HOSSZÚ TÉLI NAPOK

Fülöp
Bertalan
Lajos
Izsó
Gedeon
Ágoston
Ernestin

Róza
Erika

TÉL

– Új életet kezdek: új számokkal játszom!...

TÉLI SZÜNIDŐ

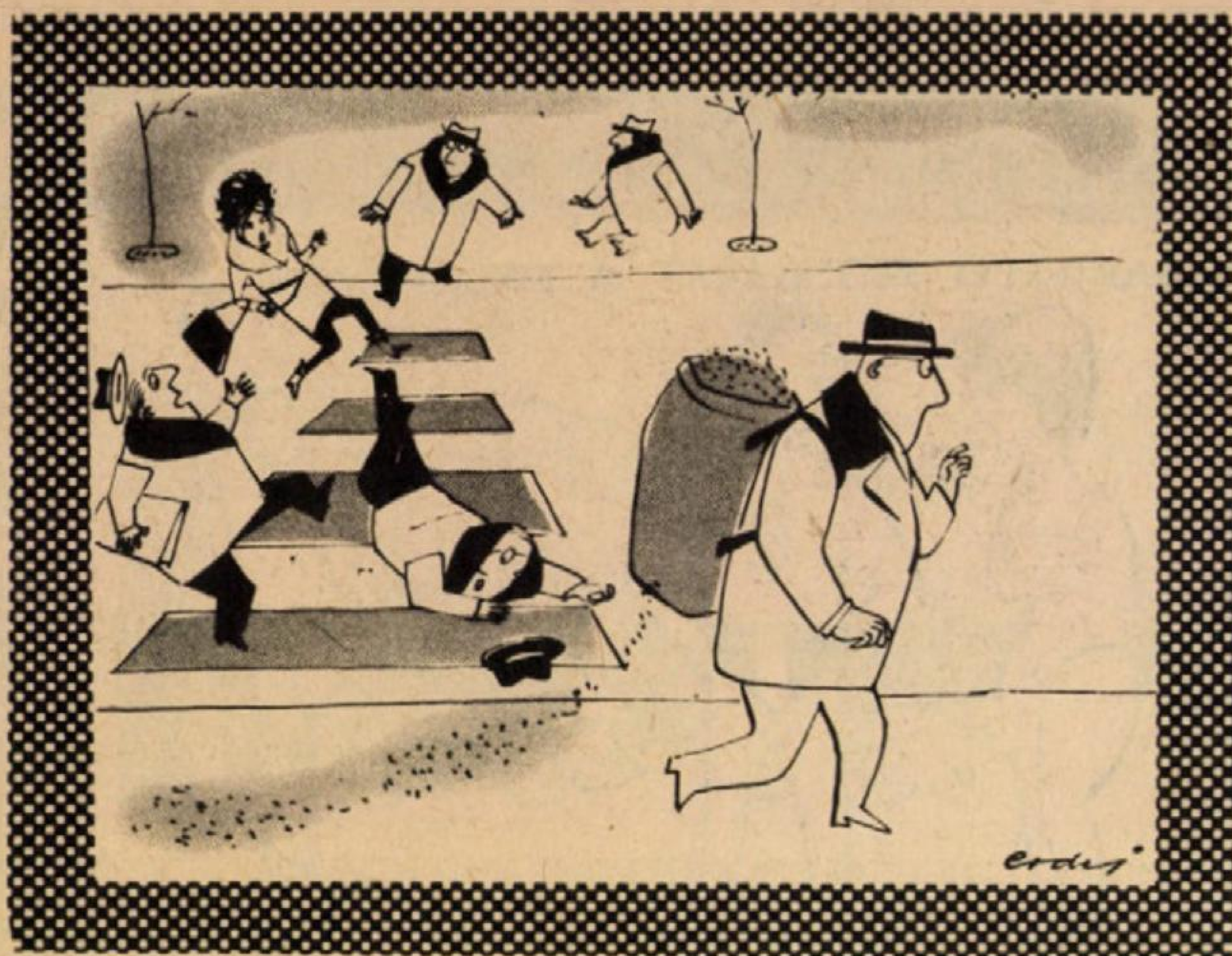
– Ezt a pár napot már csak kibírod, anyu!...

Lázár
Augusztusz
Viola

Teofil
Tamás
Zénó
Viktória
Ádám

9 Szerda Natália 25 Péntek Karácsony

Az emberbarát

– Halló! A zebrára is szórjon egy keveset...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ UTAS KÁROSODJON?...

Csepelre igyekeztem. A Kossuth Lajos téren fel akartam ülni a 2-es villamosra. Nem sikerült, teljesen zsúfolt volt.

„Hiába, csúcsforgalom van..." – nyugtattam meg magamat. Várakoztam öt percet, aztán jött a másik villamos, az is zsúfoltan, de azért bepréselődtem.

A kalauz természetesen sem jegyet adni, sem kezelni – de még megmozdulni sem tudott. Jegy nélkül érkeztem a Boráros térre... Bent áll a HÉV. Futás, mert azonnal indul! – súgta egy belső hang.

Sikerült időben beülni – és beesni abba a „csapdába", amelyet a MÁV, illetve a Fővárosi Villamos Vasút szabályzat-alkotói készítettek a siető utasok számára.

Vajon kinek jutott az eszébe az a szabály, hogy a HÉV-en nem lehet jegyet váltani, sőt, aki ott merészel ilyesmit elkövetni, azt megbírságolják. Így fizettem meg én is a menetjegy kilencszeresét. A kalauz úgy nézett rám és úgy beszélt velem, mintha megfogta volna azt a bűnözőt, akinek a fejére pár órával ezelőtt tűzött ki a rendőrség százezer forintot...

Javaslom az Állami Biztosítónak, hogy a Boráros téren, a HÉV-megálló előtt állíttasson fel egy hatalmas táblát ezzel a felirattal: „Vigyázz! Biztosítsd magad egy pénztárban váltott menetjeggyel a MÁV büntetése és megvetése ellen!"

A gyanútlan utasok nevében: **Faludi Sándor**

3 KÉRDÉS — 3 FELELET

1. *KÉRDÉS: Hogyan próbálják mérsékelni az államháztartás költségeit?*

FELELET: A község elöljárósága túlzottan magasnak tartotta az alkalmazásában álló éjjeliőr fizetését. Hamarosan határozat született, amely szerint nyugdíjba küldik az öreg baktert és olcsóbb munkaerőt alkalmaznak helyette.

Az alacsony fizetés ellenére számosan jelentkeztek, közöttük a nyugdíjba küldött éjjeliőr felesége is. Az elöljáróság, méltányolva a férj érdemeit, az asszonyt alkalmazta éjjeliőrnek. Az asszonynak eleinte tetszett a dolog, néhány nap múlva azonban így szólt a férjéhez:

– Mondd, Jani, miért hanyagoljam el én a ház körüli munkámat, amikor te jobban érted a bakterkodást? Mégiscsak okosabb dolog lenne, ha te helyettesítenél engem.

Így is történt. Az asszony éjjeliőri teendőit a férje vette át.

A régi éjjeliőr tehát változatlanul ellátta korábbi munkáját, a nyugdíj és a feleség alacsonyabb fizetése összesen többre rúgott, mint az éjjeliőr régi fizetése, s így a községi háztartás költségei annyival növekedtek, mint amennyivel az elöljáróság csökkenteni akarta.

2. *KÉRDÉS: Mi az az „utánnyúlás?"*

FELELET: Élt egyszer, valamikor régen, Sztambul városában egy tekintélyes kereskedő, akire rendkívüli módon haragudott a főpolgármester. A kereskedőnek, foglalkozásánál fogva, rendszeresen dolga akadt a hatóságokkal, s mivel a hivatalokban mindenütt a főpolgármester rokonsága ült, mindig a kereskedő húzta a rövidebbet. A főpolgármesternek ugyanis a rokonai révén módja volt arra, hogy mindenütt borsot törjön a kereskedő orra alá, és ahol csak lehet, kellemetlenkedjék neki. A kereskedő végül is nem bírta tovább az üldöztetést, és panaszra ment a főmuftihoz, hogy segítséget kérjen tőle.

– Itt Sztambulban nem segíthetsz magadon – mondta neki a főmufti. – Azt tanácsolom, költözködj át családoddal és üzleteddel Bruszszába.

– Brusszába nem mehetek – felelte a kereskedő –, mert ott a főpolgármester veje a polgármester.

– Hát akkor költözz Amaziába.

– Ott a sógora a főkapitány.

– Akkor menj Niksarba.

– Oda sem mehetek, mert ott meg az apósa adófelügyelő.

Erre már dühbe gurult a főmufti, és rákiáltott a kereskedőre:

– Hát akkor menj a pokolba!

– A pokolba sem mehetek – szólt a kereskedő –, éppen tegnap halt meg a főpolgármester nagybátyja.

3. *KÉRDÉS: Milyen az ideális titkárnő?*

FELELET: Egy dúsgazdag amerikai bankár titkárnőt keres. Egyik barátja elküld hozzá egy rendkívül ügyes és agilis fiatal nőt, akinek a bankár a következőket mondja:

– Felveszem magát egyelőre egyheti próbaidőre. Menjen be az irattáramba, tanulmányozza át egy hétig alaposan a levelezésemet, aztán majd kipróbálom a képességeit.

A titkárnő egy hétig tanulmányozza az irattárat, aztán jelentkezik a bankárnál.

– Na – mondja neki a bankár –, tudja-e, hogy áll az Argentínai Petróleum-részvény?

– Ebben a percben öt centtel emelkedett.

– Honnan tudja ezt ilyen pontosan?

– Az irattárban megállapítottam, hogy önnek ebből a részvényből egy hatalmas pakettja van, és azért ötpercenként érdeklődtem az értéktőzsdén.

– Bravó. Akkor most kérem, rendeljen nekem a ma esti los-angelesi expresszre egy hálókocsijegyet.

– Már megrendeltem. A vonat este 8 óra 10 perckor indul és az öné a 12-es számú hálófülke.

– Ezt nem értem. Honnan tudta, hogy én ma este Los Angelesbe akarok utazni?

– A levelezésből megállapítottam, hogy ön a los-angelesi acélszindikátus elnöke, és miután azt is megállapítottam, hogy holnap lesz a közgyűlés, biztos voltam benne, hogy odautazik.

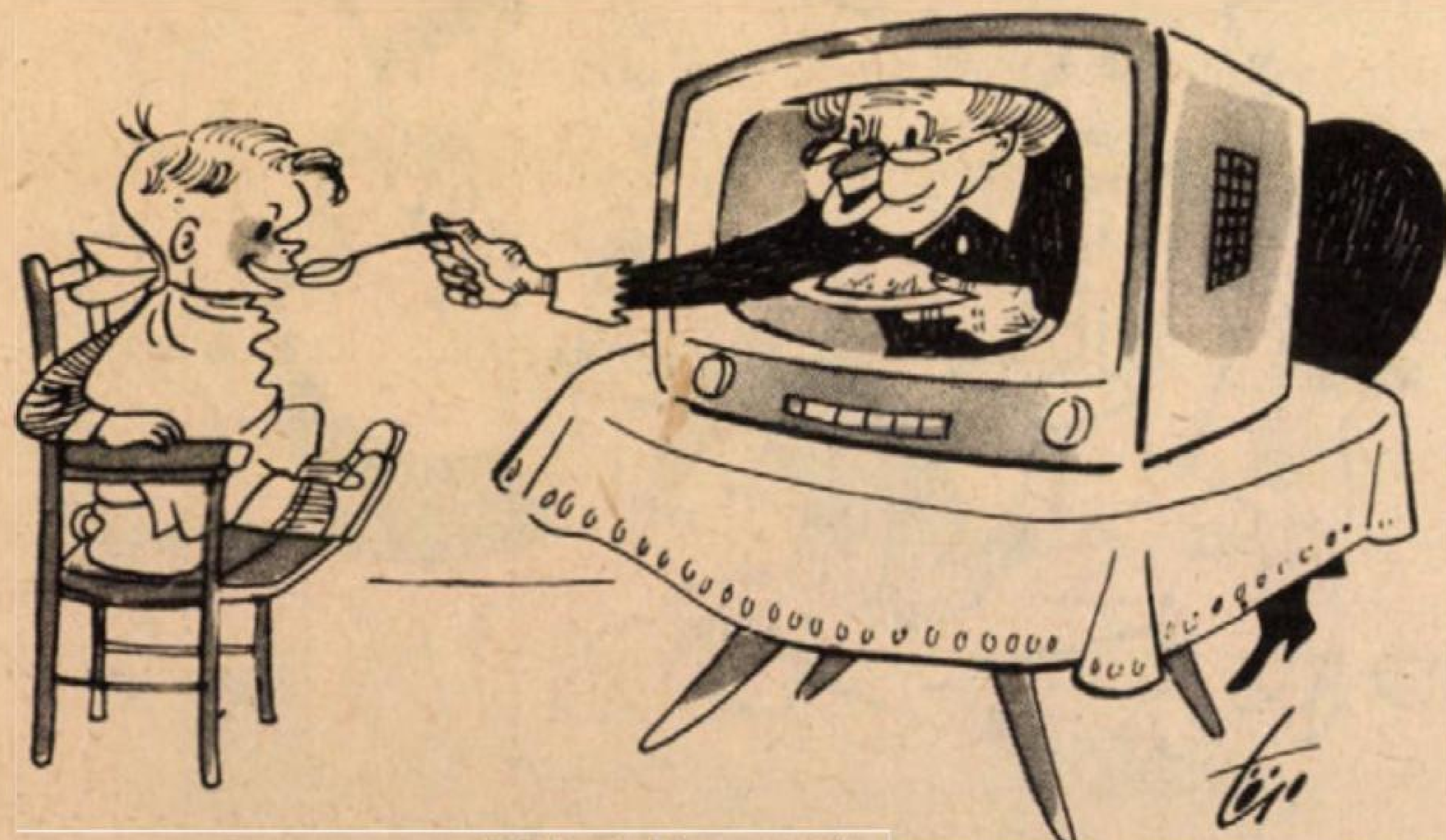
– Bámulatos. Most pedig legyen szíves és értesítse a feleségemet, hogy miután ma este elutazom, nem mehetek vele az operába.

– Már sürgönyileg értesítettem Mister Brownt.

– Ki az a Mister Brown?

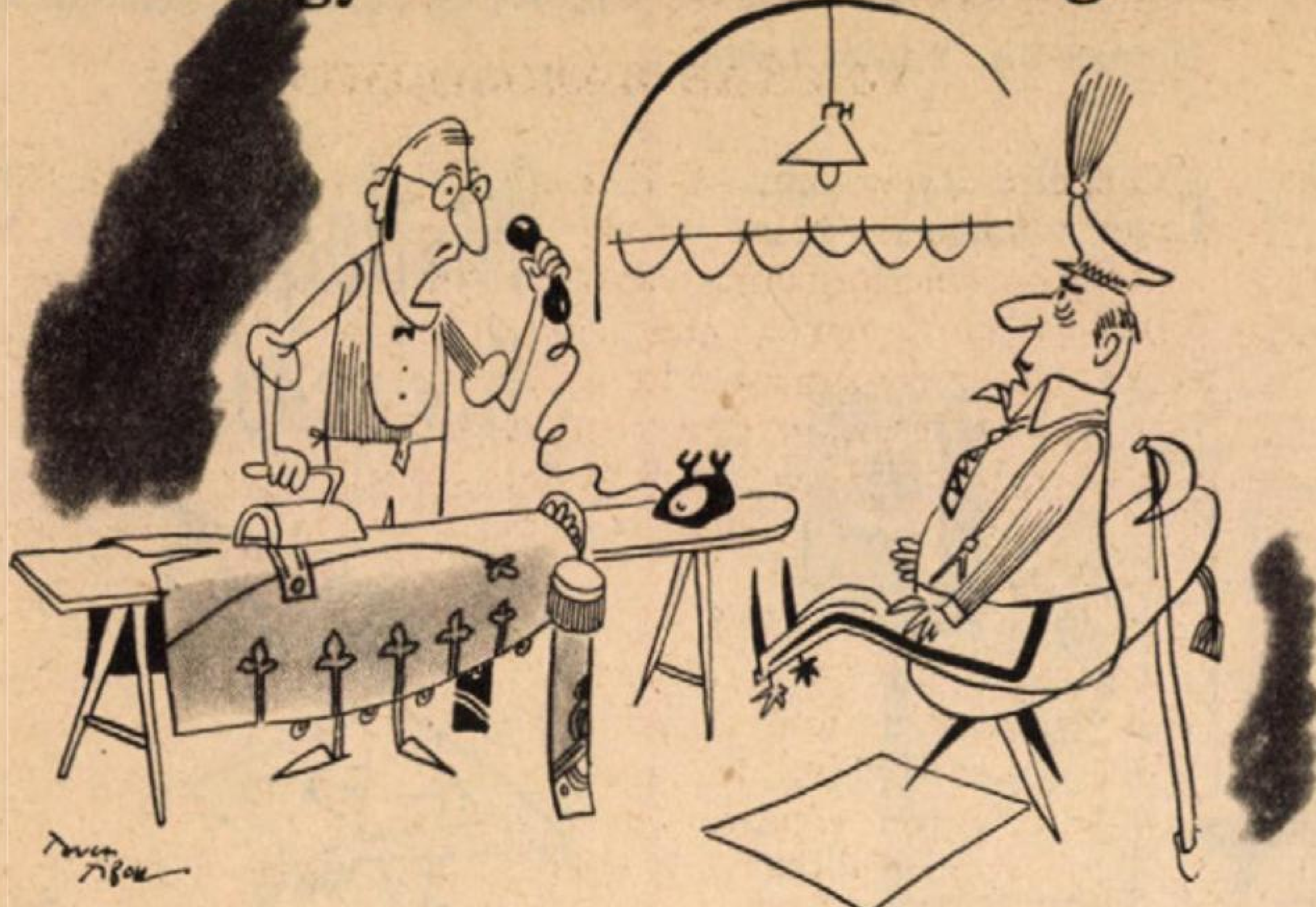
– Őnagyságának a los-angelesi barátja, aki minden közgyűléskor ideutazik...

Nagymami szabadalma

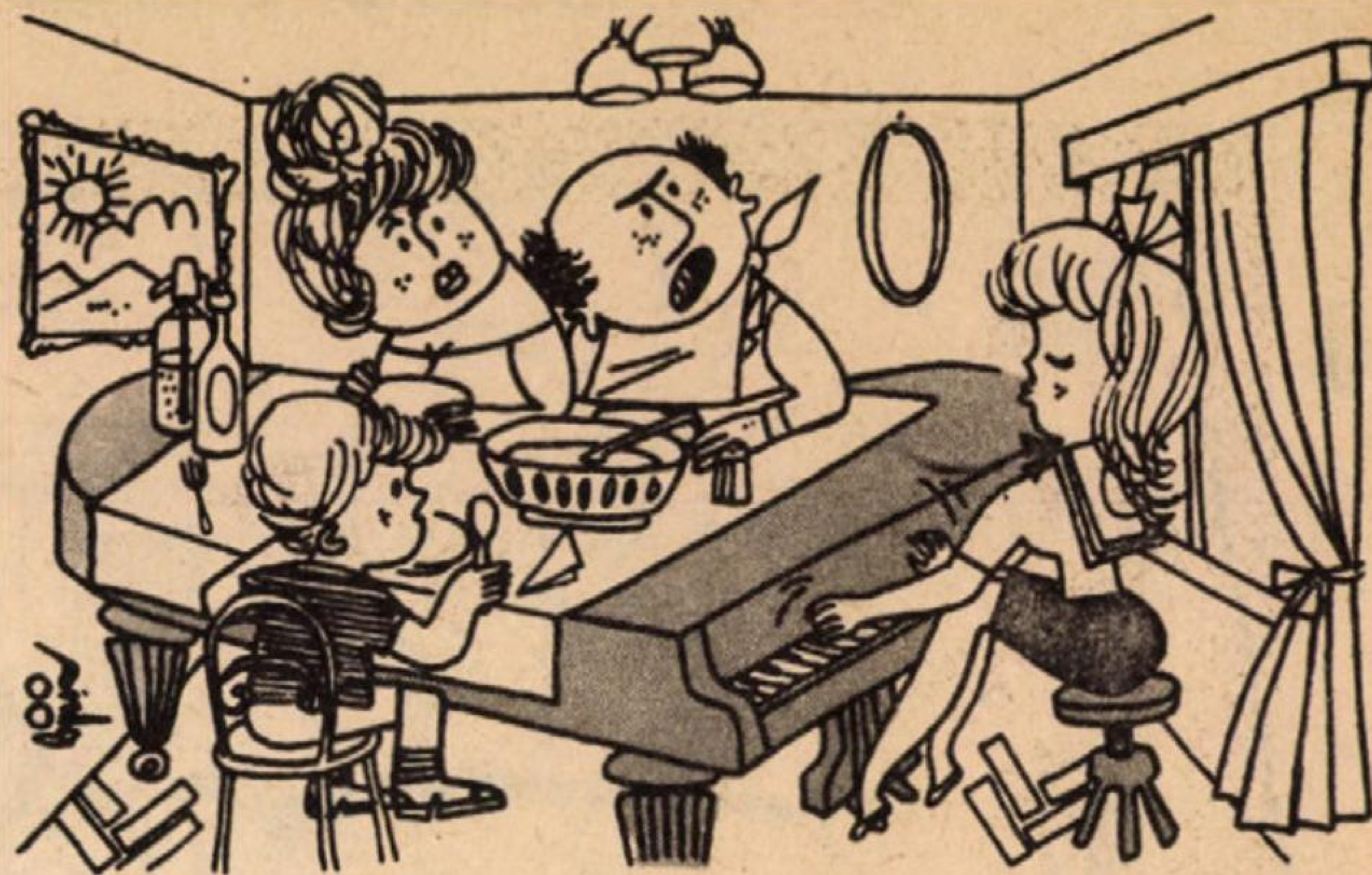
Televíziós etetés.

Egy dél-amerikai szabóságban

– Hiába, tábornok úr, későn tetszett hozni... Már nem ön a diktátor...

Lakásméret

– Nem volna kedved átiratkozni a hegedű-szakra?...

EGYOLDALÚ PÁRBESZÉD A SZERZŐVEL

— Azért kérettük ide, kedves... Izé elvtárs... akarom mondani, kedves Stromfai elvtárs, hogy egy örömhírt közöljünk magával. Nos, a darabja tetszett, a darabját elfogadtuk, s talán még ebben a szezonban be is mutatjuk, ha minden jól megy. Nenenene, ne hálálkodjon! Ön derék fiatalember, a színműve reményteljes ígéret, tehát minden ok megvan rá, hogy előadják.

Azonban.

Mi mai darabokat óhajtunk játszani mai közönségnek, s nem pedig tegnapi darabokat tegnapi, vagy tegnapelőtti közönségnek! De mikor mai egy darab, kedves Stromfaikám? Ha választ ad ugyebár, a kor legégetőbb problémáira! Mert nézzük csak, mi foglalkoztatja legjobban az embereket manapság? Természetesen a közélet és a magánélet. Nos, ami a társadalmi kérdéseket illeti, nincs baj. A szereplők hitet tesznek az egyetemes haladás és a béke mellett. Nekünk pillanatnyilag ennyi bőven elég. Sajnos, a magánélet ábrázolása közel sem sikerült ilyen árnyaltan. Igen, igen, a szerelmi háromszögre gondolok, amiből egy kis jóakarattal négyszög, sőt ötszög is lehetne. Stromfaikám, maga teljesen elfelejti, hogy ma már nem vagyunk fából! S egy új magyar darab pláne nem engedheti meg magának azt a luxust, hogy prüd legyen! Vegye tudomásul, hogy mostanság a színpadon még az osztályharcot is kombinéban vívják, ha egyáltalán vívják!

Ne szakítson félbe! Tudom, azt akarja mondani, hogy Tamás a második felvonás közepén megcsókolja Olgát. Na, bumm! Csak nem volna szíve azzal az egyetlen nyavalyás cvikipusszival kiszúrni a mi igényes közönségünknek a szemét? Az emberek többet, merészebb dolgokat várnak a színháztól. A meztelen igazságot! Enélkül nincs siker, csak kietlen némaság, sivár unalom, gyászos bukás. A maga darabjában pedig csupa aszkéta játszik, kedves Stromfai! Önmegtartóztató szent fakírok. Ne próbáljon azzal mentegetőzni, hogy Gizus teherbe esett Elemértől. Elemér végül is elveszi Gizust, és ez annyi, mintha teherbe se ejtette volna. A fiatalok úgy lézengenek a színen, mint a holdkórosak. Miért nem rendez a számukra legalább a harmadik

felvonás elején egy kis összejövetelt, ahol végre kiszórakozhatják magukat? Kérem, én nem bacchanáliára gondolok vagy orgiára, isten ments, csupán holmi szolid házibuliról volna szó, magnóval, skót viszkivel. Talán fél a konfliktustól? Akkor miért ment drámaírónak?!

Jó, jó, jó, nem kell mindjárt megijedni. Elvégre mi a javát akarjuk. No nézd, egészen elpirult! Látszik, hogy ez az első intimebb találkozása a színházi világgal...

De beszéljünk komolyan. Egy szerelmi vonalat még okvetlenül be kell dobni a darabba! Lehetőleg egy öregedő értelmiségit, aki úgy érzi, hogy mostohán bánt vele az élet mint férfival, s éppen ezért minden utolsó alkalmat görcsösen megragad... A foglalkozást magára bízzuk. Nekünk teljesen mindegy, hogy az illető orvos, ügyvéd, mérnök, agronómus, felelős beosztású tanácsi dolgozó, csak egy a fontos: házasságtörést kövessen el! S természetesen a feleségénél jóval fiatalabb lánnyal. Ehhez viszont ragaszkodunk! A színháznak is lehetnek apróbb kikötései a szerzővel szemben. Feltétlenül lényeges, hogy a korkülönbségre vigyázzon. Negyvenöt-ötven év a legkevesebb, ami számításba jöhet. A maga darabjában, Stromfai kartárs, Ödön bácsi, az agg humanista sztratoszféra-kutató szinte önként kínálkozik erre a nemes feladatra. Szürke rezonőrből játszva hősszerelmessé fejleszthetné a figurát minimális munkával, anélkül, hogy a drámán lényegesebb változtatást kellene eszközölni. Mit szólna például ahhoz, ha a liftben a házmesterlány melle odaérne Ödön bácsi szakállához, amitől az öreg teljesen elveszti az eszét? Persze, ábrázolni kell, hogy reagál erre a szocialista környezet. A párt, a népfront, a nőtanács, a szakszervezetek. Hálás anyag. Ödön bácsi felcsalja a kislányt a sztratoszférába és ott egész közelről megmutatja neki a mennyországot. Egy kis cselekmény... Micsoda téma! S közben Ödön néni, a felesége, némán szenved.

Hűha, egész elszaladt az idő, most látom csak, hogy mindjárt értekezletem van. Szerencsére mindent sikerült megbeszélnünk.

Dalmáth Ferenc

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Kedves Ludas Matyi!

Egy új gyufacímke szerint: „Minden úton MÁVAUTON". Kérem, hogy ezt a gyufacímkét Győr-Sopron megyében ne hozzák forgalomba, mert csak felbőszíti az utazó, helyesebben utazni vágyó közönséget, még akkor is, ha megértéssel viseltetik a közlekedés nehézségei iránt. Nem kívá-

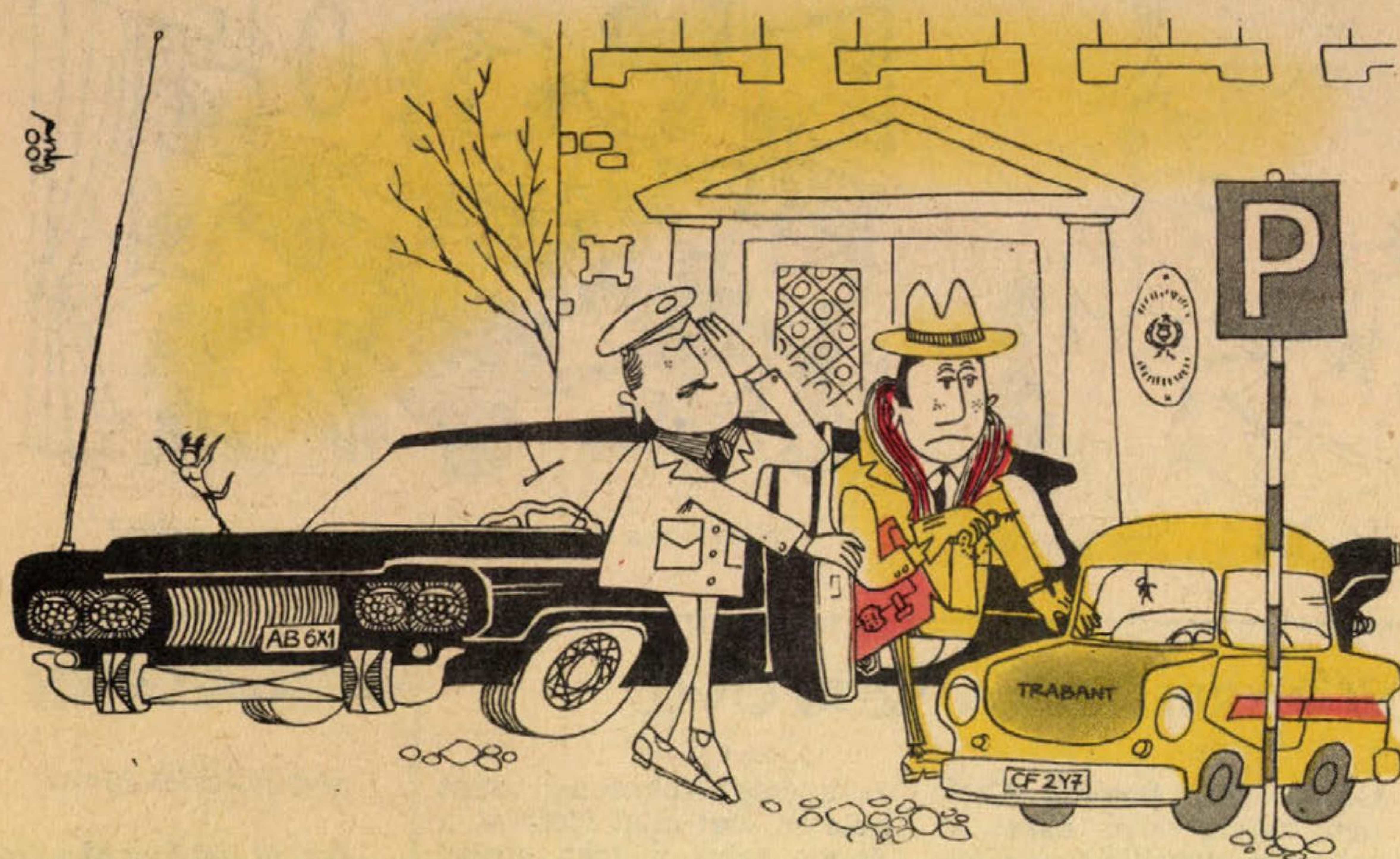

nom a gyufacímke tervezőinek és kivitelezőinek, hogy például a győri Szabadság térről az Ipartelepre próbáljanak autóbuszon eljutni délután 5 óra és 6 óra között. Vagy: Kisbarát községben nemegyszer két órát is várakoznak a buszmegállónál a dolgozók, ami Győrben, a munkahelyen, ugyanannyi kiesést jelent. Gyufacímkék helyett inkább autóbuszt szeretnénk minél többet kapni. Lehet, hogy ez sérti a gyufacímke-gyűjtők érdekeit, minket viszont idegesítenek az autóbusz-ritkaságok.

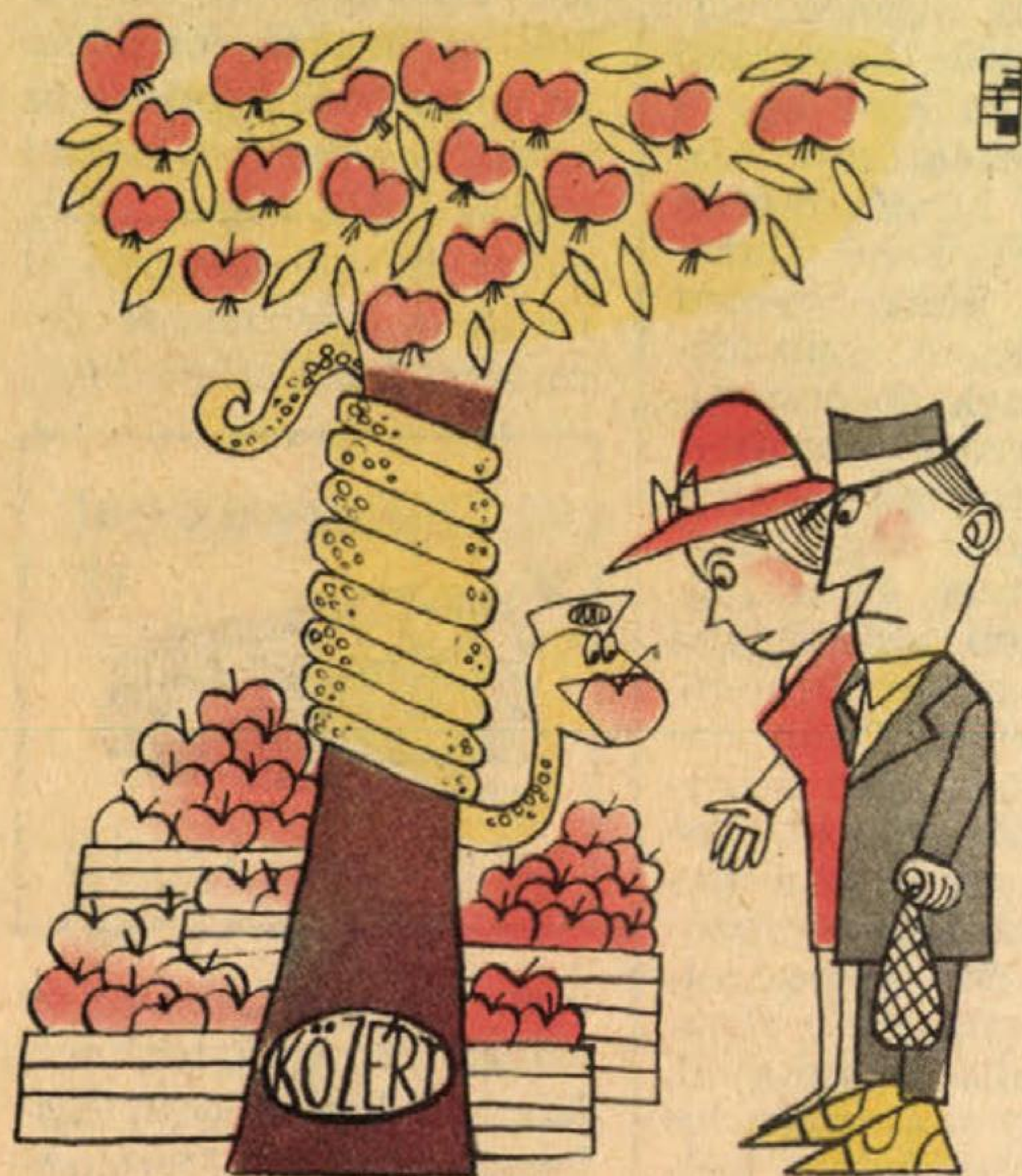
Ódor Margit
Győr,
Kálvária u. 22/c.

Letelt a munkaidő

Balázs-Piri Balázs rajza

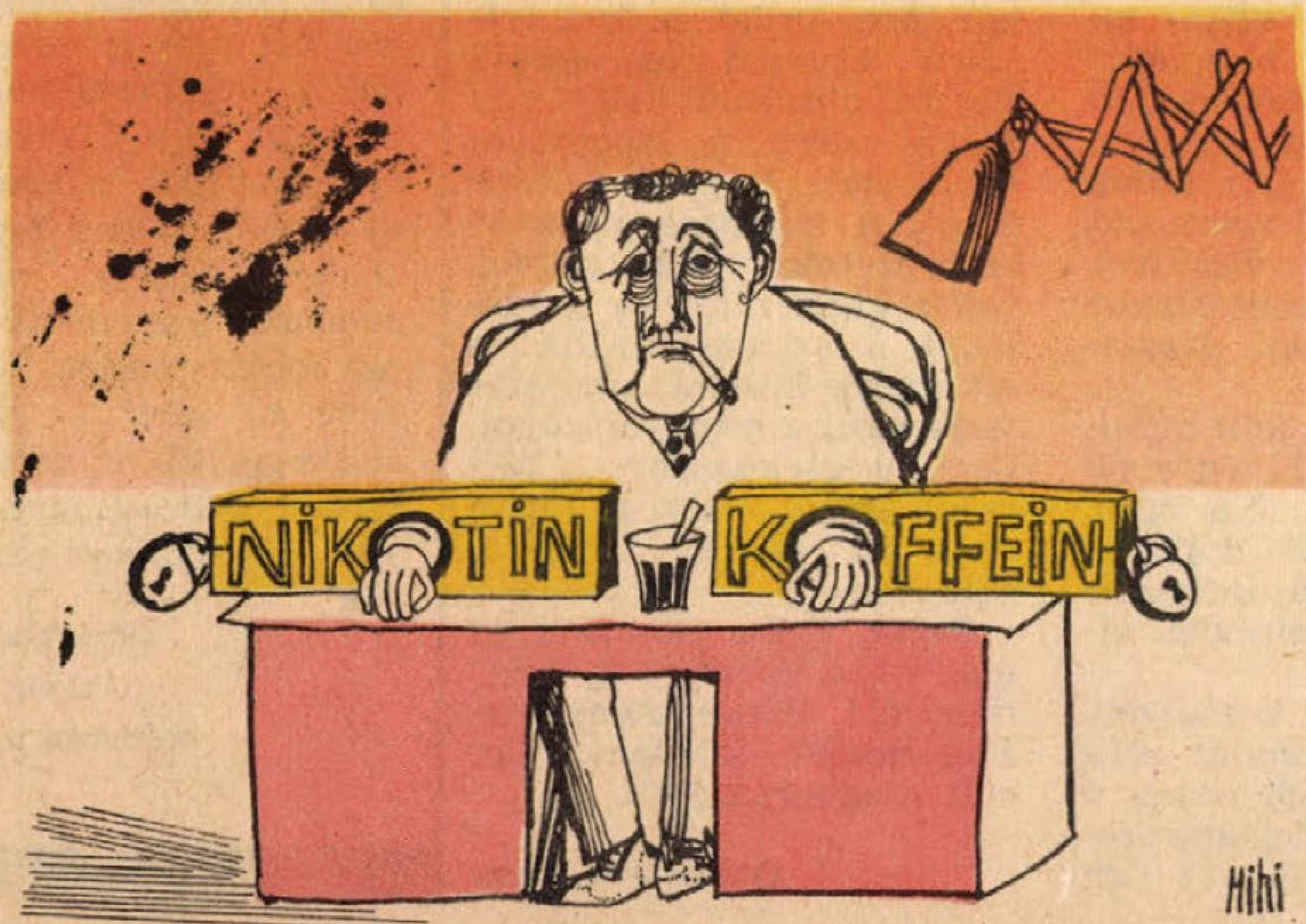
Paradicsomi állapotok

– Mandarin nincs?

Még nem késő!

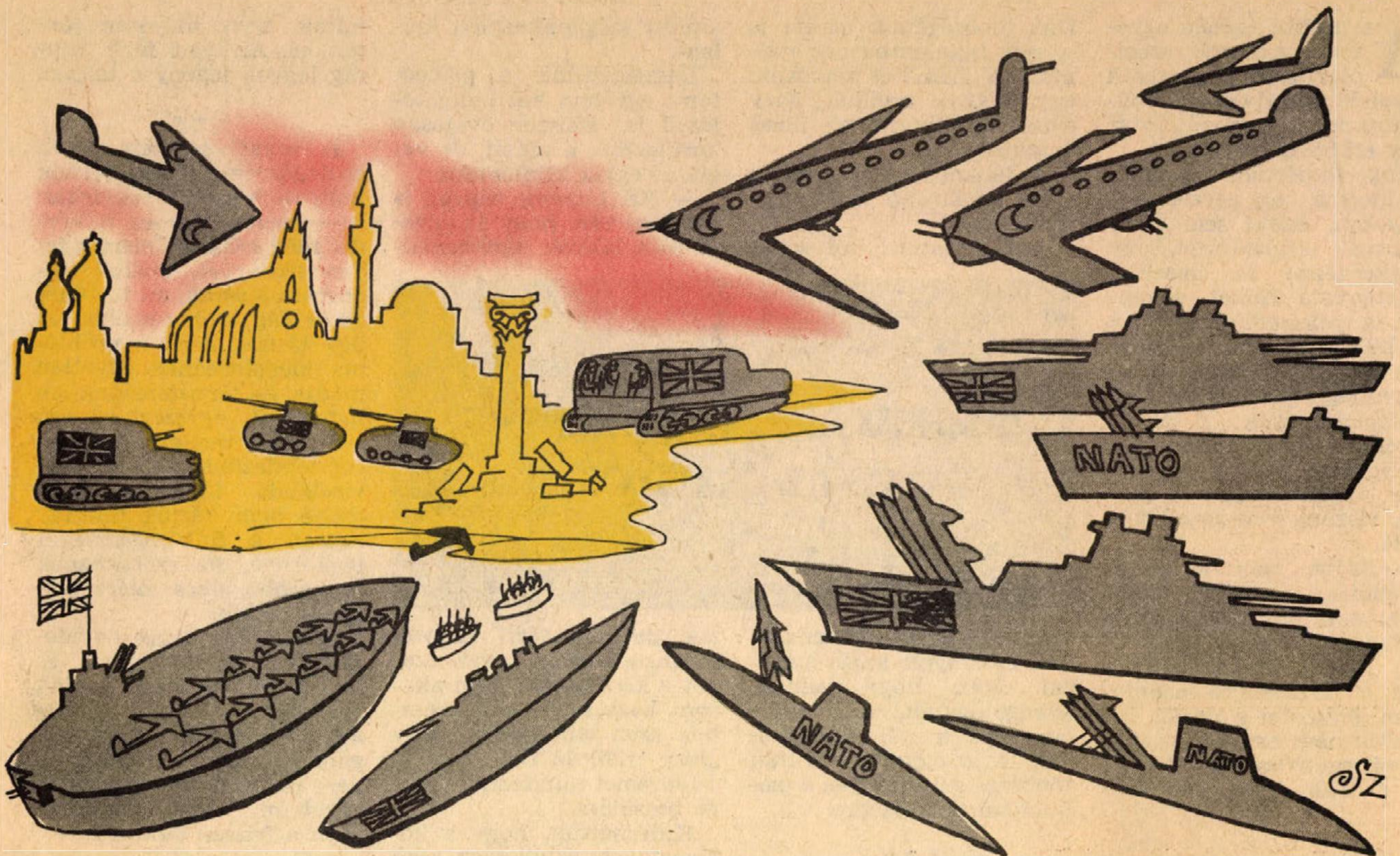

Kaloda

Idegenforgalom Cipruson

Szűr-Szabó József rajza

JÓTANÁCS

Békés juhokkal telt a nagy hodály,
a téli szállást bétölti a pára.
Temérdek birka halkan diskurál,
majd fülel a vén vezérkos szavára.

Tanácsot oszt rekedt, reszelős hangja,
köréje gyűlik néhány ifjú jószág:
bolyhos fülük, mint szivacs, beszippantja
a tapasztalt kos mondanivalóját.

Most egy kis bari halkan szót emel:
— Ó, koros kosok legokosabb atyja!
A problémám hadd mondjam néked el,
mely ifjú lelkem mindig felizgatja...

Vajon kitől kell inkább tartanom:
a Nagy Főnöktől, aki oldalt áll csak
két oszlop-lábán; félelmes nagyon,
mert ilyet nem hord magunkfajta állat!

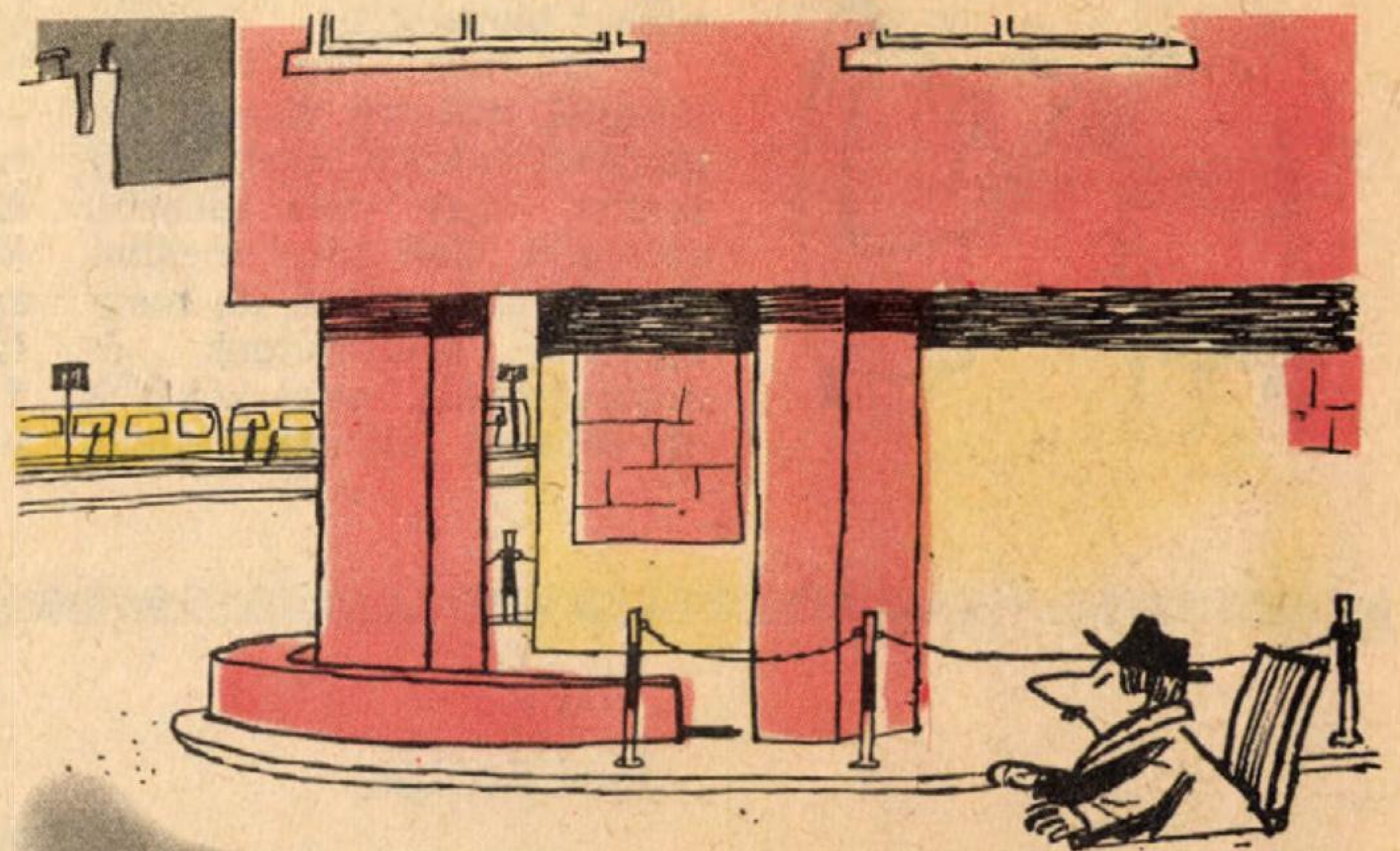
Tán a kis főnök veszélytelenebb,
bár sűrűn csahol, kritizál és kerget;
végtére nem több e fekete eb,
mint magunkfajta kis négylábú szerzet... —

A kos felel:
— Te nedvesorrú srác,
több bölcsességet nem is vártam tőled;
pont fordítva áll mindez. Amit látsz,
nem így van — hanem épp ellenkezőleg.

A Nagy Főnököt elég tisztelni:
nem árt sokat... ámbár a hangja jó nagy.
De a csahostól félj: e kis senki
minél kisebb pont, annál harapósabb.

Bedő István

Az Astoriánál

– Nagy ég! Úgy látszik, eltévedtem az aluljáróban!

Házfelújítás

ART BUCHWALD:

AMERIKAI EGYETEMISTÁK ÉS AZ ERKÖLCS

Az utóbbi időben egyetemi tanárok, szociológusok, miniszterek és szülők aggodalommal nyilatkoztak a modern fiatal lány erkölcsi életéről.

Míg tömérdek figyelmet fordítottak az egyetemista lányokra, senki sem vette magának a fáradságot, hogy megkérdezze az amerikai egyetemista fiúkat, miképpen is vélekednek erről a problémáról. Ezt a mulasztást akartuk pótolni azzal, hogy meginterjúvoltuk őket.

Megkérdeztük a Yale-egyetem egyik utolsóéves hallgatóját, mi a véleménye, folytassanak-e a férfiak viszonyt házasságkötés előtt.

— Szóba sem jöhet — mondotta. — Lehet, hogy diáklánytársaim maradinak tartanak, de szerintem minden rendes fiúnak tisztán kell a házasságba mennie. Nem ellenzem a flörtöt, ha a felek nem esnek túlzásba, de véleményem szerint — és ez a Yale-egyetemre járó fiúk többségének nézete is — egy fiatalembernek tudnia kell „nem”-et mondania egy lánynak anélkül, hogy ezzel megsértené az illető érzelmeit.

A dél-kaliforniai egyetem egyik labdarúgó sztárja így nyilatkozott:

— Úgy látom, túl sokat foglalkoznak az egyetemista fiúk és lányok kapcsolataival. Igaz, hogy vannak gyenge férfiak, akik esetleg engednek a női agressziónak, de az egyetemista fiúk többsége súlyt helyez a makulátlan tisztességre.

* * *

A Georgetown-i egyetem egyik másodéves hallgatója ezeket mondotta:

— Ha randevúm van egy lánnyal, mindig viszek magammal valakit, esetleg egy tanárt, vagy más idősebb személyt. Sok lány megharagszik rám ezért, de megígértem apukámnak és anyukámnak, nem követek el semmit az egyetemen, amiért szégyenkezniök kellene.

Beszélgettünk a princeton-i egyetem két hallgatójával is. Először óvatosan kerülgették a témát, de végül az egyik kijelentette:

— Azt hiszem, nagyon is rendben van, hogy az egyetemista lányok emancipáltak, de mint férfi, nagyon idealista módon látom ezeket a kérdéseket. Nem akarom, hogy este a hálóteremben azon vihogjanak, hogy „laza erkölcsű fiú” vagyok. Jó híremet mindennél többre becsülöm.

Kiderítettük, hogy a középnyugati egyetemek férfi hallgatói is szilárdan tartják magukat. A Michigan-egyetem labdarúgó csapatának egyik csatára kijelentette:

— Már hosszú ideje jártam egy ohiói lánnyal. Egyik este feltette nekem a kérdést, de én rögtön kiparancsoltam a kocsimból. Őszintén megvallom, egész éjjel sírtam. Másnap azonban diáktársaim megvigasztaltak, hogy helyesen jártam el. Az igazi férfi mindig legyen legény a talpán.

* * *

A texasi egyetem egyik csillogószemű gépészmérnök hallgatója ezeket mondotta:

— Szerencsére ez a kérdés még sohasem merült fel Texasban. Mi, diákok undorral olvastuk, mi történik az ország több részében és úgy láttuk, hogy a probléma megoldásának egyetlen módja, ha tornatermünkben hetenként egyszer szigorú ellenőrzés mellett össztáncot rendezünk. Az illetlenül viselkedő lányokat soha többé nem kérjük fel. Így azután a fiúk egészséges légkörben, jól szórakoznak és később sincs miért szégyenkezniök.

Legalább kétszáz egyetemistával beszélgettünk, és ha helytállóak vizsgálataink eredményei, akkor egyetemista fiataljaink lánykollégáik hallatlan ostroma ellenére is oly tisztán fejezik be egyetemi tanulmányaikat, mint a frissen hullott hó...

Angolból fordította: Margittai Alice

Írói átélés

Hegedűs István rajza

– Tudod, most ifjúsági kalandregényen dolgozik...

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Povácsné elvisz öt méter selymet a varrónőhöz, hogy csináljon belőle egy ruhát.

A varrónő megnézi a selymet, és így szól:

– Kevés az anyag, ebből nem tudom kihozni.

Povácsné erre fogja az anyagot, és elmegy vele az átellenben lakó varrónőhöz.

Az elvállalja. Amikor kész a ruha, Povácsné elviszi megmutatni az első varrónőhöz, és szemrehányóan mondja:

– Látja, ott szemben az a varrónő ki tudta hozni öt méterből.

– Neki könnyű – felelte a varrónő. – Az ő lánya még csak hároméves, de az enyém már kilenc.

Ezt olvastuk

Hányat tojik a rajnai gúnár?

A libacomb kedvelők számára örvendetes felhívást közölt az Észak-Magyarország: fejlesszük megyénk lúdtenyésztését! Ennek érdekében rajnamenti ludakat importálnak, melyek ötször annyit tojnak, mint hazai gágogóink, rövidesen 1150 darab rajnai *tenyészgúnárt* osztanak szét, ezek árát tavasszal lúdtojással lehet kiegyenlíteni. Reméljük, hogy a gúnárok a tél folyamán minálunk is ugyanannyit tojnak, mint odahaza a Rajna mentén, bár félő, hogy a vételárnak ezekkel a tojásokkal való kiegyenlítése bizonyos nehézségekbe fog ütközni.

*

Jó ötlet

A Népszava orvosi tanácsadója megnyugtatja olvasóit, hogy az arany és ezüst tárgyak által a bőrön okozott elszínesedés ártalmatlan jelenség, megelőzésére az ékszer nemes fémmel történő befuttatását javallja. A szellemes ötletet az édesipar figyelmébe ajánljuk, úgy hisszük, népszerűségre számíthat a csokoládéval bevont csokoládé.

*

Mit tud a békacomb?

„Százötven éve Galvani laboratóriumából a *békacombból elindul az áram,* most megy a gigawattra" – írta az Esti Hírlap. Szerencsés véletlen, hogy az áram a nevezetes kísérlet során két egymással érintkező különnemű fémből, nem pedig az áram hatására tvisztelő békacombból indult el, ellenkező esetben még ma is a faggyúgyertya járná.

*

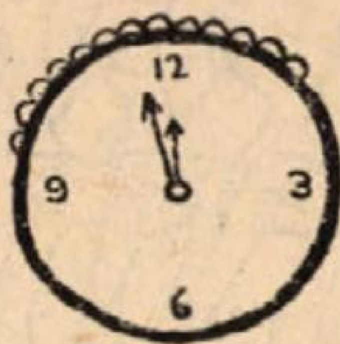
Fiziognómia

A Népszava a rosszemlékű Eszterházy „herceg" burgenlandi szereplésével foglalkozván, leírja a külsejét is: „... a nehézkes járású, külső megjelenésében inkább egy fűszeresre emlékeztető főúrnak". A fűszer- és csemegekereskedelem dolgozóinak körében végzett rendszeres elemző megfigyeléseink során sikerült ugyan bizonyos jellegzetességekre bukkannunk, de ezek inkább a mérlegelésben, mint a külső megjelenésben nyilvánultak meg. Nem lett volna jellemzőbb a „herceget" korosabb kolloidkémikushoz, esetleg méhészeti vándortanítóhoz hasonlítani?

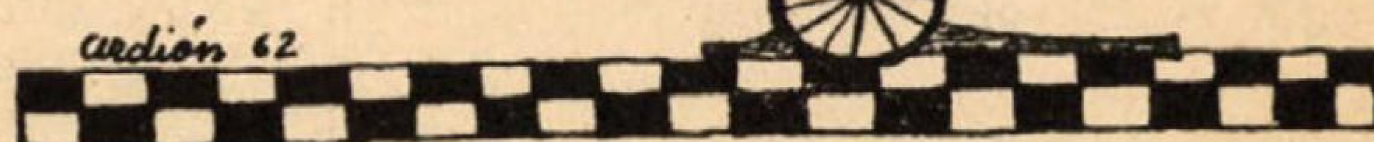
Dr. Árgus

KUBA HUMOR

EGY HIVATALNOK,

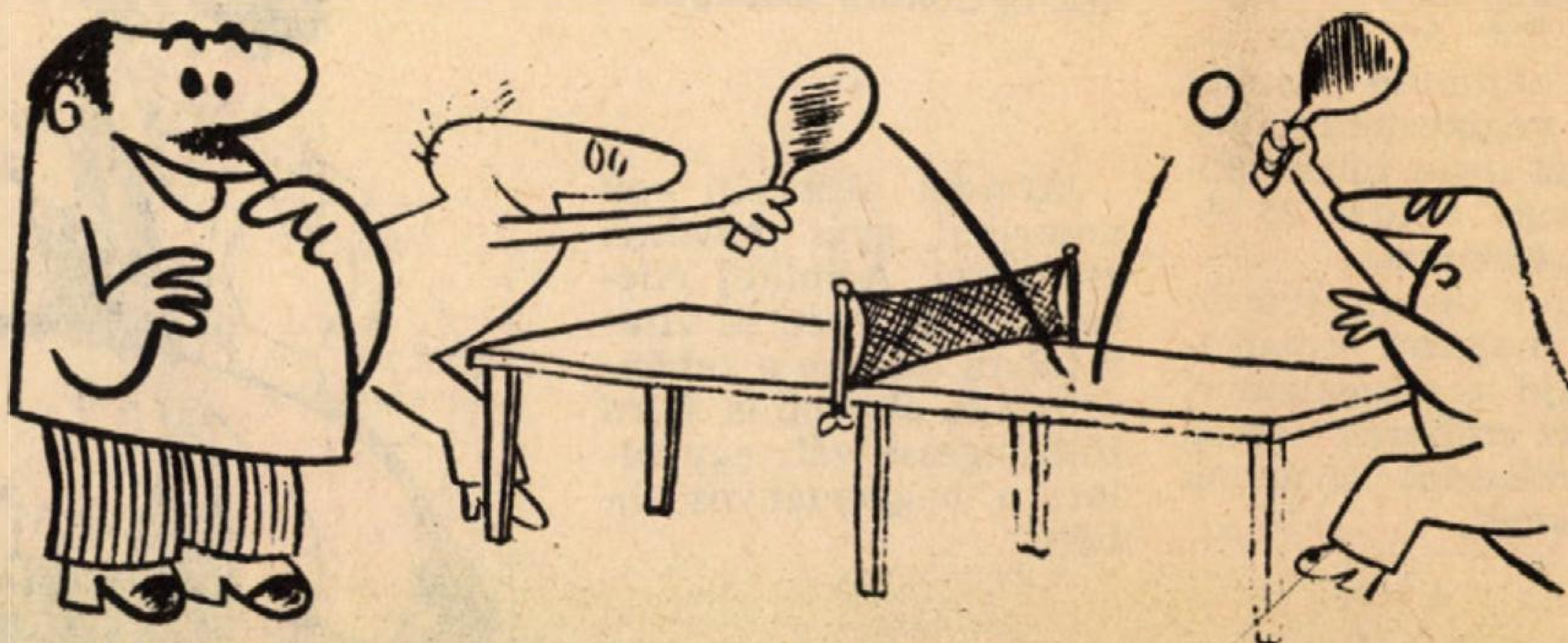
akinek 12-kor jár le a munkaideje ...

Termelési értekezlet egy gyárban

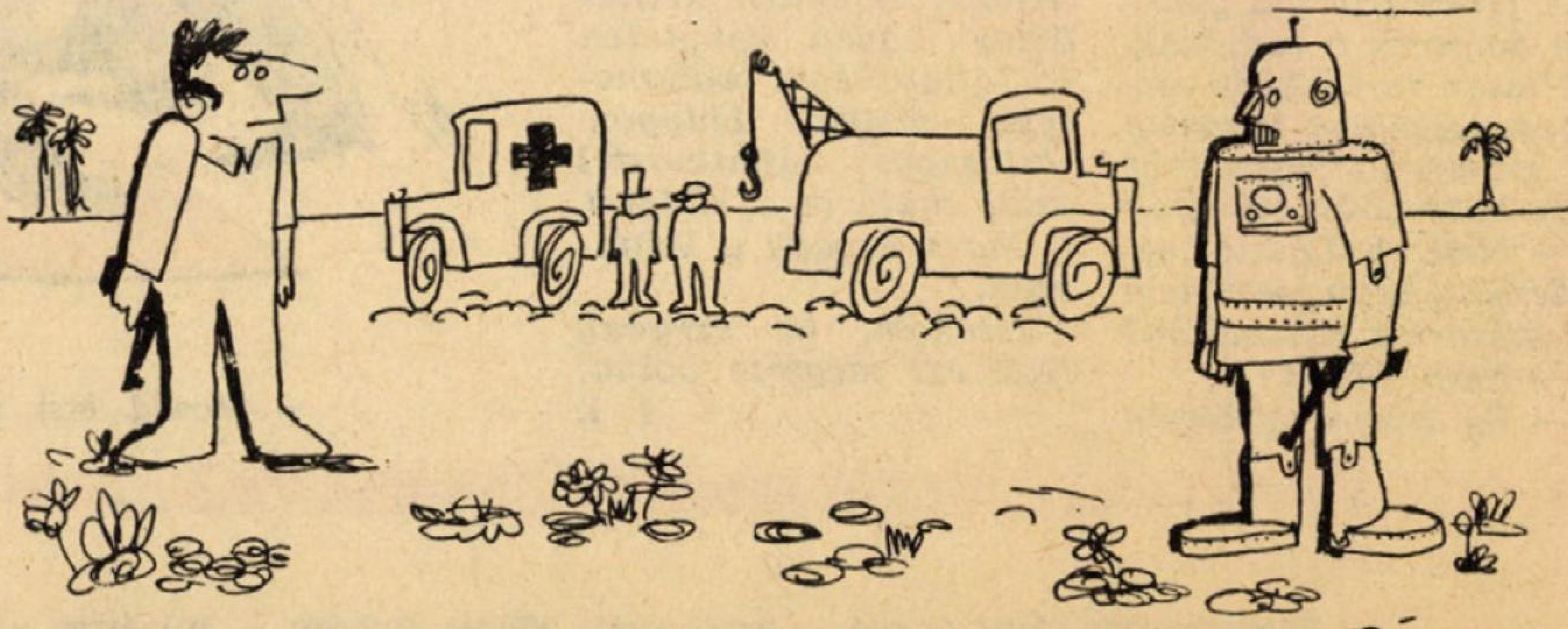
A DOGMATIKUS

– Erről jut eszembe! Be kell mennem a minisztériumba!

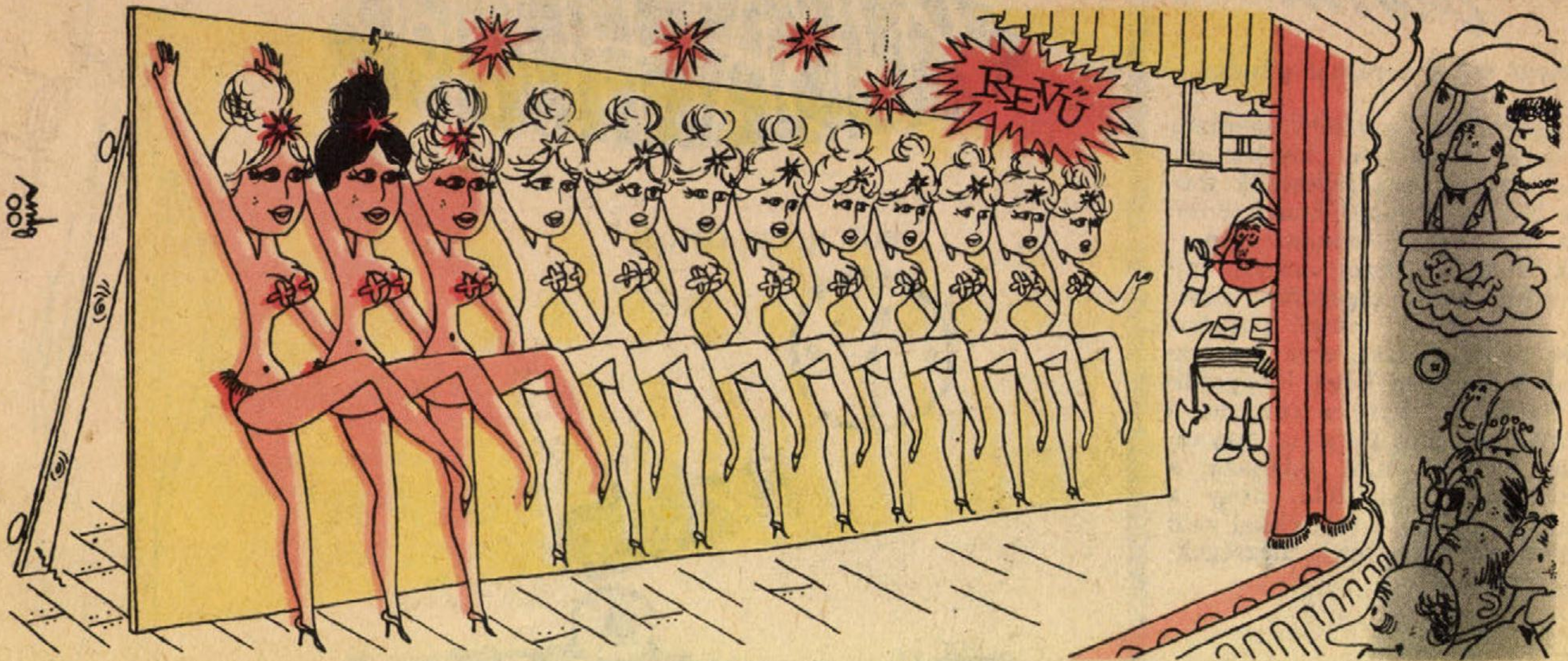
KORUNK NAGY PÁRVIADALA

(A kubai „Palante y Palante", „Trabajo", és a „Bohemia" című lapokból)

Mi kell egy görlcsapathoz?

Balázs-Piri Balázs rajza

Három táncosnő és egy ügyes rajzoló

Pesti tudósítónktól

Egyik ismerősöm, miután — saját bevallása szerint — megírta a háromszázadik buék-ját, így fakadt ki:

— Ezt én nem vagyok hajlandó minden évben végigcsinálni. Jövőre azt írom mindenkinek, hogy boldog új évtizedet kívánok!

Talán a távoli jövőben olyan magasra emelkedik majd az átlagéletkor, hogy az emberek boldog új évszázadot kívánnak egymásnak.

*

Nem igaz, hogy a gépkultúrában nem születnek új műfajok, mély emberi érzések új kifejezői. Születnek!

A fiatal író, aki gyakran dolgozik a rádiónak, férfiasan tartózkodó szemérmetességgel kérdezte a számára legkevésbé sem közömbös leánytól:

— Nem hallgatta véletlenül a tegnapesti tarka műsort a Kossuthon?

— Nem. Miért?

— Én írtam az összekötő szöveget. Magához írtam...

Van fejlődés! Ady Endre sohasem írt Lédához összekötő szöveget.

*

Műtejet állít elő egy amerikai gyár növényi zsírokból. A műtej édesebb, fehérjében és vitaminban dúsabb a tehéntejnél és olcsóbb is. Újra fölöslegessé vált egy állat: a hagyományos tehén.

*

Fekete medve is szerepel az amerikai leendő űrhajósok között. A terv szerint úgyszólván minden állatot kipróbálnak, nehogy az ember nélkülözni legyen kénytelen az állatvilágot valamelyik idegen bolygón. Valóságos állatkerttel száll majd le a Holdon, a Marson vagy a Vénuszon.

Istenem, ha szegény Noé ezt megérte volna!

f. l.

Családi konferencia

Török János rajza

– Mondd, öcsi, hogy tudtál leszokni a dohányzásról?

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100, *142–220 – 63.7863 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504